

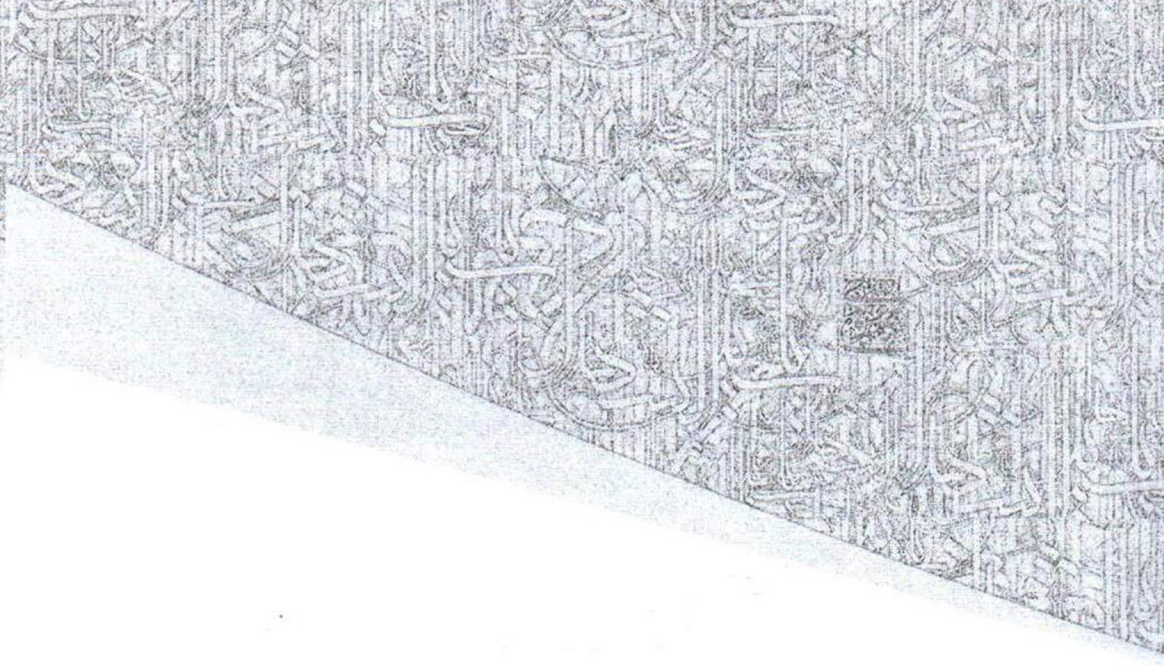
پایگاه اطلاع رسانی
پایگاه اطلاع رسانی

احکام عزاداری

مطابق با فتاوی

حضرت آية الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله)

به کوشش:
مهدی دربانی

احکام عزاداری

مطابق با فتاوی

حضرت آیة الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله)

فهرست نویسی پیش از انتشار: توسط انتشارات امام علی بن ابی طالب علیه السلام.

مکارم شیرازی، ۱۳۰۵.

احکام عزاداری مطابق با فتاوی مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله) / تهیه و تنظیم مهدی دربانی. - قم: انتشارات امام علی بن ابی طالب علیه السلام، ۱۳۸۸.

ISBN: 978-964-533-099-4

۱۵۲ ص.

۱. فقه جعفری - رساله عملیه. ۲. فتاویهای شیعه - قرن ۱۴. ۳. حسین بن علی علیه السلام، ۴-۶۱ ق. -

- سوگوار یها. الف. دربانی، مهدی، ۱۳۵۷. - گردآورنده. ب. انتشارات امام علی بن ابی طالب علیه السلام.

ج. عنوان.

۲۹۷/۳۴۲۲

۳ الف ۷ م / ۹ / ۱۸۳ BP

ناشر برتر

نوزدهمین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران

احکام عزاداری

مطابق با فتاوی مرجع عالیقدر

حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله)

تهیه و تنظیم: مهدی دربانی

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: پنجم

صفحه و قطع: ۱۵۲ صفحه / رقعی

تاریخ انتشار: ۱۳۹۳

چاپخانه: سلیمانزاده

ناشر: انتشارات امام علی بن ابی طالب (ع)

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۳-۰۹۹-۴

قم - ابتدای خیابان شهدا - کوی آمار (۲۲) - پلاک ۱۵

تلفن: ۳۷۷۳۲۴۷۸ - دورنگار: ۳۷۸۴۰۰۹۹

www.imamalipub.ir

قیمت: ۴۰۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ الْإِمَامُ الرِّضَا عليه السلام:

مَنْ تَذَكَّرَ مُصَابِنَا وَبَكَى لِمَا ارْتُكِبَ مِنَّا كَانَ
مَعَنَا فِي دَرَجَتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مَنْ ذُكِّرَ
بِمُصَابِنَا فَبَكَى وَأَبَكَى لَمْ تَبْكِ عَيْنُهُ يَوْمَ
تَبْكِي الْعُيُونِ وَمَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يُحَى
فِيهِ أَمْرُنَا لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ.

امام رضا عليه السلام فرمودند:

کسی که مصیبت‌هایی را که بر ما وارد شده به یاد
آورد و بر آن گریه کند، در قیامت همراه ما خواهد
بود. کسی که به یاد مصایب ما گریه کند و دیگران
را بگریاند چشمان او گریان نخواهد شد روزی که
همه چشمها گریانند، و کسی که در جلسه‌ای
بنشیند که در آن جلسه امر ما احیا و برپا داشته
می‌شود دل او نمی‌میرد در روزی که دلها
می‌میرند.^۱

۴

۱. امالی شیخ صدوق، مجلس ۱۷، ح ۴.

فهرست مطالب

مقدمه.....	۹
------------	---

فلسفه شهادت / ۱۱

چرا امام حسین علیه السلام فراموش نمی شود؟.....	۱۳
چه کسی در قیام کربلا پیروز شد؟.....	۱۹
چرا سوگواری می کنیم؟!.....	۲۱

احکام عزاداری / ۲۵

فلسفه عزاداری.....	۲۷
مجالس و دسته جات عزاداری.....	۳۳
شرکت در مجالس.....	۳۵
کیفیت مجالس عزاداری.....	۳۷
انجام و ترک واجبات.....	۴۰
دسته جات عزاداری.....	۴۱
وقت نماز و عزاداری.....	۴۲
استفاده از طبل و سنج.....	۴۳

۴۵	استفاده از موسیقی
۴۵	عَلَم و علامت
۴۸	سینه‌زنی و زنجیرزنی
۵۰	قمه‌زنی و تیغ‌زنی
۵۴	لطمه زنی
۵۴	نحوه گریه بر ائمه علیهم‌السلام
۵۶	لباس مشکی
۵۷	شال سبز برای غیر سادات
۵۹	شبیه‌خوانی و مقتل‌خوانی
۶۱	تعزیه
۶۳	ساخت ماکت و سَمْبُل
۶۵	اشعار، مدیحه و نوحه
۶۷	کیفیت
۷۱	غلو
۷۲	زبان حال
۷۳	بیان خواب
۷۵	عزاداری بانوان
۸۱	ادعیه و زیارات
۸۳	زیارت عاشورا
۸۵	زیارت ناحیه مقدسه
۸۶	ذکر مصیبت در اثنای دعا
۸۶	کار در هنگام دعا

۸۷	خرافات در عزاداری
۸۹	پرهیز از خرافات
۹۲	تصاویر منسوب به ائمه اطهار علیهم السلام
۹۳	اموال و هزینه‌های هیئت
۹۵	اموال هیئت
۹۵	جمع‌آوری پول
۹۶	اجرت مدّاحان
۹۷	موقوفات و نذورات
۹۹	نذر صحیح
۹۹	عدم توانایی بر انجام نذر
۱۰۰	عملی نبودن نذر
۱۰۲	استفاده از نذرهای مشکوک
۱۰۲	تغییر نذر
۱۰۴	فروش نذورات
۱۰۵	مصرف نذر در موارد دیگر
۱۰۸	استفاده شخصی از نذر
۱۰۸	فراموش کردن نذر
۱۰۹	نذر، کفّاره روزه محسوب نمی‌شود
۱۰۹	نذر اموات
۷	۱۱۱ ایّام عزاداری
	۱۱۳ ایّام فاطمیّه
	۱۱۴ محرم و صفر

کار و تفریح در ایام عزاداری	۱۱۷
اصلاح و آرایش در ایام عزاداری	۱۱۹
عقد و عروسی در ایام عزاداری	۱۱۹
تقارن ایام ولادت با شهادت	۱۲۰
مجالس شادی در ایام عزاداری	۱۲۳
فرق شادی و عزاداری	۱۲۳
عیدالزّهراء علیها السلام	۱۲۳
مقاتل و وقایع تاریخی	۱۲۷
مقاتل معتبر	۱۲۹
حضرت زهرا علیها السلام	۱۲۹
امام حسین علیه السلام	۱۳۰
کربلا	۱۳۲
فطرس ملک	۱۳۳
حضرت عباس علیه السلام	۱۳۴
حضرت قاسم علیه السلام	۱۳۵
حضرت رقیه علیها السلام	۱۳۵
حضرت علی اصغر علیه السلام	۱۳۶
فرزندان مسلم	۱۳۶

بیانیه‌ها / ۱۳۷

خطاب به مدّاحان	۱۳۹
خطاب به عزاداران	۱۴۳

اشعار معظمّ له / ۱۴۷

مقدمه

آنچه امروزه برخی بر سر آن به گفتگو نشسته‌اند، انتخاب فرد خبره در امور مذهبی و اسفناک‌تر از آن، اختلاف در اصل مراجعه به متخصص است. گویا فراموش کرده‌اند که تمام عقلای جهان در مسائلی که سر رشته‌ای از آن ندارند، بالاخص آنچه مربوط به سعادت یا شقاوت انسان‌هاست، با دقت کامل بهترین‌ها را برای هدایت و اداره امور انتخاب می‌کنند.

در عصر ما عزاداری اهل بیت علیهم‌السلام رنگ و بوی متفاوتی گرفته است، برخی افراد در حالی که هیچ بهره‌ای از دریای عمیق فقه و اجتهاد نبرده‌اند، به اشتباه خود را صاحب نظر در مسائل شرعی به خصوص احکام عزاداری می‌دانند و در مسیری که هیچ اطلاعی از خطرات آن ندارند، دیگران را به زعم خود دعوت ۹ می‌کنند و عزاداری خامس آل عبا و سالار شهیدان را وسیله‌ای برای کارهای مخالف شریعت اسلام قرار می‌دهند.

در حدیثی، امام محمد باقر علیه السلام به جابر می‌فرمایند:
 «ای جابر! محبت ما اهل بیت به تنهایی کافی نیست؛ به خدا
 قسم شیعه ما کسی است که تقوی و اطاعت داشته باشد». تا آنجا
 که می‌فرمایند: «به خدا قسم تنها با عمل و پرهیزکاری است که
 می‌توان به ولایت ما رسید».^۱

آیا می‌شود بدون اطلاع و عمل به احکام شرعی، پیرو واقعی
 آن بزرگواران بود؟! لذا بر آن شدیم تا با جمع آوری احکام
 مربوط به عزاداری، که مطابق با فتاوی مرجع عالیقدر حضرت
 آیت الله العظمی مکارم شیرازی (مدّ ظله العالی) است، عزاداران
 عزیز و ارادتمندان آن بزرگواران را در پیروی هر چه بیشتر از
 ایشان یاری رسانیم.

در اینجا شایسته است از زحمات جناب حجت الاسلام
 والمسلمین آقای حاج ابوالقاسم علیان نژادی، که از ابتدا تا انتهای
 کتاب را با دقت مطالعه نموده‌اند، و دیگر عزیزانی که در به ثمر
 رسیدن این اثر تلاش کرده‌اند تشکر کنم، و مشتاقانه در انتظار
 پیشنهادهای شما خوانندگان محترم هستم.

هفتم ذیحجه ۱۴۳۰ هـ ق

مصادف با شهادت امام محمد باقر علیه السلام

مهدی دریانی

۱. اصول کافی، ج ۲، کتاب الایمان والکفر، باب الطاعة والتقوى، ح ۳.

فتمه سهارت

به نگارش:

آیت الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله)

چرا امام حسین علیه السلام فراموش نمی‌شود؟

اهمّیت تاریخ زندگی امام حسین علیه السلام که به صورت یکی از شورانگیزترین حماسه‌های تاریخ بشریت درآمده، نه تنها از این نظر است که همه ساله نیرومندترین امواج احساسات میلیون‌ها انسان را در اطراف خود بر می‌انگیزد و مراسمی پرشورتر از هر مراسم دیگر به وجود می‌آورد، بلکه اهمّیت آن بیشتر از این جهت است که: هیچ‌گونه «محرّکی» جز عواطف پاک دینی و انسانی و مردمی ندارد و این تظاهرات پرشکوه که به‌خاطر بزرگداشت این حادثه تاریخی انجام می‌گیرد، نیازمند هیچ مقدمه‌چینی و فعالیت‌های تبلیغاتی نیست و از این جهت در نوع خود بی‌نظیر است.

اغلب ما این حقیقت را می‌دانیم، ولی نکته‌ای که برای بسیاری (به‌خصوص متفکران غیر اسلامی) هنوز به درستی روشن نشده و همچنان به صورت معمای در نظر آنها باقی مانده این است که:

چرا این قدر به این حادثه تاریخی که از نظر «کمیت و کیفیت» مشابه فراوان دارد، اهمیت داده می‌شود؟ چرا مراسم بزرگداشت این خاطره هر سال پرشکوه‌تر و پرهیجان‌تر از سال پیش، برگزار می‌گردد؟

چرا امروز که از «حزب اموی» و دارودسته آنها اثری نیست و قهرمانان این حادثه می‌بایست فراموش شده باشند، حادثه کربلا رنگ ابدیت به خود گرفته است؟!

پاسخ این سؤال را باید در لابه‌لای انگیزه‌های اصلی این انقلاب جستجو کرد، ما تصوّر می‌کنیم تجزیه و تحلیل این مسأله برای کسانی که از تاریخ اسلام آگاهی دارند چندان پیچیده و مشکل نیست.

به عبارت روشن‌تر حادثه خونین کربلا نموداری از جنگ دو رقیب سیاسی بر سر بدست آوردن کرسی زمامداری یا املاک و سرزمین‌ها صورت نگرفته.

همچنین این حادثه از انفجار کینه‌های دو طایفه متخاصم که بر سر امتیازات قبیله‌ای در می‌گیرد، سرچشمه نگرفته است.

این حادثه در واقع صحنه روشنی از مبارزه دو مکتب فردی و عقیده‌ای است که آتش فروزان آن، در طول تاریخ پر ماجرای بشریت، از دورترین زمان‌ها تا امروز، هرگز خاموش نشده است، این مبارزه ادامه مبارزه تمام پیامبران و مردان اصلاح طلب

جهان، و به تعبیر دیگر ادامه جنگ‌های «بدر و احزاب» بود. همه می‌دانیم هنگامی که پیامبر اسلام ﷺ به عنوان رهبر یک انقلاب فکری و اجتماعی، برای نجات بشریت از انواع بت‌پرستی و خرافات، و آزادی انسان‌ها از چنگال جهل و بیدادگری قیام کرد و قشرهای ستم‌دیده و حق‌طلبی را که مهمترین عناصر تحوّل بودند، به گرد خود جمع نمود، در این موقع مخالفان این نهضت اصلاحی که در رأس آنها ثروتمندان بت‌پرست و رباخوار مکه بودند، صفوف خود را فشرده ساخته، برای خاموش کردن این ندا، تمام نیروهای خود را به کار گرفتند، و ابتکار این تلاش‌های ضدّ اسلامی در دست «حزب اموی» و سرپرست آنها ابوسفیان بود.

ولی در پایان کار، در برابر عظمت و نفوذ خیره‌کننده اسلام به زانو درآمده، سازمانشان به کلی از هم پاشید.

بدیهی است این از هم پاشیدن به معنای ریشه‌کن شدن و نابودی آنها نبود، بلکه نقطه عطفی در زندگی آنها محسوب می‌شد، یعنی فعالیت‌های ضدّ اسلامی صریح و آشکار خود را به فعالیت‌های پشت پرده و تدریجی که برنامه هر دشمن لجوج، ضعیف و شکست خورده‌ای است تبدیل نموده و در انتظار فرصت بودند.

بنی‌امیه پس از رحلت پیامبر ﷺ برای ایجاد یک جنبش

ارتجاعی و سوق دادن مردم به دوران قبل از اسلام، کوشیدند که در دستگاه رهبری اسلامی نفوذ پیدا کنند، و هر قدر مسلمانان از زمان پیامبر ﷺ دورتر می افتادند، زمینه را مساعدتر می دیدند. به خصوص پاره‌ای از «سنت‌های جاهلیت» که به دست غیر بنی امیه بر اثر علل گوناگونی احیا گردید، زمینه را برای یک «قیام جاهلی» آماده ساخت.

از جمله این که:

۱. مسأله نژادپرستی که اسلام خط قرمز روی آن کشیده بود دوباره به دست بعضی از خلفا زنده شد و نژاد «عرب» برتری خاصی بر «موالی» (غیر عرب) یافتند.

۲. تبعیض‌های گوناگون که با روح اسلام به هیچ وجه سازگار نبود، آشکار گشت و «بیت المال» که در زمان پیامبر ﷺ به طور مساوی در میان مسلمانان تقسیم می شد، به صورت دیگری درآمد و امتیازات بی‌موردی به عده‌ای داده شد و امتیازات طبقاتی بار دیگر احیا گردید.

۳. پست‌ها و مقام‌ها که در زمان پیامبر ﷺ بر اساس لیاقت و ارزش علمی، اخلاقی و معنوی به افراد داده می شد، به صورت قوم و خویش بازی درآمد، و در میان اقوام و بستگان بعضی از خلفا تقسیم شد.

۱۶

مقارن همین اوضاع و احوال، فرزند ابوسفیان، «معاویه» به

دستگاه حکومت اسلامی راه یافت و به زمامداری یکی از حسّاس‌ترین مناطق اسلام (شام) رسید و از این جا با دستیاری باقیماندهٔ احزاب جاهلیّت، زمینه را برای قبضه کردن حکومت اسلام و احیای همه سنّت‌های جاهلیّت هموار ساخت. این موج به قدری شدید بود که پاک مردی مانند علی علیه السلام را در تمام دوران خلافت نیز به خود مشغول ساخت.

قیافهٔ این جنبش ضدّ اسلامی به قدری آشکار بود که رهبری کنندگان آن نیز نمی‌توانستند آن را مکتوم دارند. اگر ابوسفیان در آن جملهٔ عجیب تاریخی خود هنگام انتقال خلافت به بنی‌امیه و بنی‌مروان با وقاحت تمام می‌گوید:

«هان ای بنی‌امیه! بکوشید و گوی زمامداری را از میدان بر بایید (و به یکدیگر پاس دهید)؛ سوگند به آنچه من به آن سوگند یاد می‌کنم بهشت و دوزخی در کار نیست! (و قیام محمّد یک جنبش سیاسی بوده است)».^۱

و یا اگر «معاویه» هنگام تسلّط بر عراق در خطبه خود در کوفه می‌گوید:

«من برای این نیامده‌ام که شما نماز بخوانید و روزه بگیرید،
 ۱۷ من آمده‌ام بر شما حکومت کنم؛ هر کس با من مخالفت ورزد او

۱. استیعاب، ج ۲، ص ۴۱۶ (شماره ۳۰۱۷).

را نابود خواهم کرد!». ^۱

و اگر یزید هنگام مشاهده سرهای آزاد مردانی که در کربلا شربت شهادت نوشیدند، می‌گوید:

«ای کاش نیاکان من که در میدان بدر کشته شدند، در این جا بودند و منظره انتقام گرفتن مرا از بنی‌هاشم مشاهده می‌کردند!...». ^۲

همه اینها شواهد گویایی بر ماهیت این جنبش «ارتجاعی و ضدّ اسلامی» بود و هر قدر پیش‌تر می‌رفت، بی‌پرده‌تر و حادث‌تر می‌شد.

آیا امام حسین علیه السلام در برابر این خطر بزرگ که اسلام عزیز را تهدید می‌کرد و در زمان «یزید» به اوج خود رسیده بود، می‌توانست سکوت کند و خاموش بنشیند؟ آیا خدا و پیامبر و دامن‌های پاکی که او را پرورش داده بودند، می‌پسندیدند؟
آیا او نباید با یک فداکاری فوق‌العاده و از خودگذشتگی مطلق، سکوت مرگباری را که بر جامعه اسلامی سایه افکنده بود، درهم شکسته و قیافه شوم این نهضت جاهلی را از پشت پرده‌های تبلیغاتی «بنی‌امیه» آشکار ساخته و با خون پاک خود،

۱۸

۱. ارشاد شیخ مفید، ص ۳۵۵.

۲. الغدير، ج ۳، ص ۲۶۰.

سطور درخشانی بر پیشانی تاریخ اسلام بنویسد که برای آینده،
حماسه‌ای جاوید و پرشور باشد؟

آری حسین علیه السلام این کار را کرد و رسالت بزرگ و تاریخی
خود را در برابر اسلام انجام داد، و مسیر تاریخ اسلام را عوض
نمود. او توطئه‌های ضدّ اسلامی حزب اموی را در هم کوید
و آخرین تلاش‌های ظالمانه آنها را خنثی کرد.

این است چهرهٔ حقیقی قیام حسین علیه السلام و از این جا روشن
می‌شود که چرا نام و تاریخ امام حسین علیه السلام هرگز فراموش
نمی‌شود. او متعلّق به یک عصر و یک قرن و یک زمان نبوده،
بلکه او و هدفش جاودانی است.

او در راه حقّ و عدالت و آزادگی، در راه خدا و اسلام، در راه
نجات انسان‌ها و احیای ارزش‌های مردمی، شربت شهادت
نوشید؛ آیا این مفاهیم هیچ‌گاه کهنه و فراموش می‌گردد؟ نه...
هرگز...!

چه کسی در قیام کربلا پیروز شد؟

آیا در این مبارزه عظیم پیروزی با بنی‌امیه و سربازان
خونخوار و دنیاپرستان بود؟ یا از آن امام حسین علیه السلام و یاران
جانباز او که در راه عشق به حقّ و فضیلت و برای خدا همه چیز
خود را فدا کردند؟! ۱۹

توجّه به مفهوم واقعی «پیروزی» و «شکست» به این سؤال پاسخ می‌گوید: پیروزی آن نیست که انسان، از میدان نبرد سالم به در آید، یا دشمن خود را به خاک هلاکت افکند، بلکه پیروزی آن است که انسان «هدف» خود را پیش ببرد، و دشمن را از رسیدن به مقصود خود باز دارد.

با توجّه به این معنا، نتیجه نهایی این نبرد خونین به‌طور کامل روشن می‌شود. درست است که حسین علیه السلام و یاران وفادارش پس از یک نبرد قهرمانانه، شربت شهادت نوشیدند، اما آنها هدف مقدّس خود را، به تمام معنا، از آن شهادت افتخارآمیز گرفتند. هدف این بود که ماهیّت نهضت ارتجاعی و ضدّ اسلامی «اموی» آشکار گردیده و افکار عمومی مسلمانان بیدار شود تا از توطئه‌های این بازماندگان دوران جاهلیّت و رسوبات دوران کفر و بت پرستی آگاه گردند که این هدف به خوبی انجام شد.

آنها سرانجام ریشه‌های درخت ظلم و بیدادگری «بنی امیّه» را قطع کردند و با فراهم ساختن مقدمات انقراض آن حکومت غاصب که افتخارش زنده کردن رسوم جاهلی و فساد و تبعیض و ستمگری بود، سایه شوم و ننگین آن را از سر مسلمانان کوتاه ساختند.

۲۰

حکومت «یزید» با کشتن مردان با فضیلت خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله به خصوص امام حسین علیه السلام پیشوای بزرگ اسلام و جگرگوشه

پیامبر ﷺ، قیافه واقعی خود را به همه نشان داد، و کوس رسوایی این مدعیان جانشینی پیامبر ﷺ را در همه جا زدند. و عجیب نیست که در تمام انقلاب‌ها و تحوّل‌هایی که بعد از حادثه کربلا روی داد، شعار «خونخواهی این شهیدان» و یا «الرضا لآل محمد»^۱ را می‌بینیم که تا زمان بنی عباس که خود با بهره برداری از این مسأله به حکومت رسیدند و سپس راه ستمگری را پیش گرفتند، ادامه یافت.

چه پیروزی از این بالاتر که آنها نه فقط به هدف مقدّس خود نائل گشتند، بلکه سرمشقی برای همه مردم آزاده جهان گردیدند.

چرا سوگواری می‌کنیم؟!

می‌گویند اگر امام حسین علیه السلام پیروز شد، پس چرا جشن نمی‌گیریم؟ چرا گریه می‌کنیم؟

آیا این همه گریه در برابر آن پیروزی بزرگ شایسته است؟ آنها که این ایراد را مطرح می‌کنند، «فلسفه عزاداری» را نمی‌دانند و آن را با گریه‌های ذلیلانه اشتباه می‌کنند.

«گریه» و جریان قطره‌های اشک از «چشم» که دریچه قلب آدمی است، چهارگونه است:

۱. شعار نهضت بنی عباس علیه بنی امیه که در ابتدا توسط ابومسلم خراسانی مطرح شد.

۱. گریه‌های شوق

گریه مادری که از دیدن فرزند دل‌بند گم‌شده خویش، پس از چندین سال، سر داده می‌شود، و یا گریه شادی آفرین و رضایت بار عاشق پاکبازی که پس از یک عمر محرومیت، معشوق خود را می‌یابد گریه شوق است.

قسمت زیادی از حماسه‌های کربلا شوق آفرین و شورانگیز است و به دنبال آن سیلاب اشک شوق به خاطر آن همه رشادت‌ها، فداکاری‌ها، شجاعت‌ها، آزادمردی‌ها، و سخnrانی‌های آتشین مردان و زنان به ظاهر اسیر، از دیدگان شنونده سرازیر می‌گردد؛ آیا این گریه دلیل بر شکست است؟

۲. گریه‌های عاطفی

آنچه در درون سینه انسان جای دارد «قلب» است نه «سنگ»! و این قلب که ترسیم‌کننده امواج عواطف انسانی است، به هنگام مشاهده منظره کودک یتیمی که در آغوش مادر در یک شب سرد زمستانی، از فراق پدر، جان می‌دهد به لرزه در می‌آید و با سرازیر کردن سیلاب اشک، خطوط این امواج را در صفحه صورت ترسیم کرده و نشان می‌دهد که قلبی زنده و سرشار از عواطف مردمی است.

آیا اگر با شنیدن حادثه جان سپردن یک طفل شیرخوار در

آغوش پدر، و دست و پا زدن در میان سیلاب خون، در حادثه کربلا، قلبی بتپد، و شراره‌های آتشین خود را به صورت قطره‌های اشک به خارج پرتاب کند، نشانه ضعف و ناتوانی است، یا دلیل بر بیداری آن قلب پر احساس؟!

۳. گریه پیوند هدف

گاهی قطره‌های اشک پیام آور هدف‌هاست؛ آنها که می‌خواهند بگویند با مرام امام حسین علیه السلام همراه و با هدف او هماهنگ و پیرو مکتب او هستند؛ ممکن است این کار را با دادن شعارهای آتشین و یا با سرودن اشعار و حماسه‌ها ابراز دارند؛ اما گاهی ممکن است آنها ساختگی باشد؛ ولی کسی که با شنیدن این حادثه جانسوز قطره اشکی از درون دل، بیرون می‌فرستد، صادقانه تر این حقیقت را بیان می‌کند. این قطره اشک، اعلان وفاداری به اهداف مقدس یاران امام حسین علیه السلام و پیوند دل و جان با آنها و اعلان جنگ با بت پرستی، ظلم و ستم و اعلان بیزاری از آلودگی‌هاست. آیا این نوع گریه بدون آشنایی به اهداف پاک او ممکن است؟

۴. گریه ذلت و شکست

این نوع گریه، گریه افراد ضعیف و ناتوانی است که از رسیدن

به اهداف خود وامانده اند و روح و شهامتی برای پیشرفت در خود نمی بینند؛ می نشینند و عاجزانه گریه سر می دهند.

هرگز برای امام حسین علیه السلام چنین گریه ای ممکن که او از این گریه بیزار و متنفر است؛ اگر گریه می کنی، گریه شوق، عاطفه، و پیوند هدف باشد.

ولی مهم تر از سوگواری، آشنایی با مکتب امام حسین علیه السلام و یاران او، و پیوستگی عملی با اهداف آن بزرگوار و پاک بودن و پاک زیستن و درست اندیشیدن و عمل کردن است.

آنچه در این فصول می‌خوانید پاسخ
سؤالاتی است که از محضر این مرجع
عظیم‌الشأن کرده‌اند.

الحکم عزادار

آنچه در این فصول می‌خوانید پاسخ
سؤالاتی است که از محضر این مرجع
عظیم‌الشأن کرده‌اند.

بِسْمِ

عَلَّامِ الْغُيُوبِ

ذَمُّهُ اسْتِغْنَاءُ اللَّهِ

تَمَّ - نَاصِرُكَ كَمَا تَمَّ الْإِسْلَامُ

نَاصِرُكَ كَمَا تَمَّ الْإِسْلَامُ

فلسفه عزاداری

سؤال ۱. فلسفه عزاداری چیست؟ چرا شیعیان، ماه محرم را به این روش برگزار می‌کنند؟ آیا هیچ سنتی از زندگی پیامبر ﷺ وجود دارد که بر اساس آن این مراسم برگزار شود؟

جواب: هدف عزاداری، زنده نگه داشتن تاریخ امام حسین ﷺ و هدف او، یعنی مبارزه با ظلم و ذلت است و باید عزاداری طوری باشد که همگان را به اهداف آن پیشوای بزرگ آشنا سازد، بدون شک عزاداری برای شهدا در زمان پیامبر اکرم ﷺ وجود داشته است. از جمله برای شهادت مظلومانه حضرت حمزه عموی شجاع و بزرگوار پیغمبر اکرم ﷺ رسول خدا دستور عزاداری بر او داد و روش عزاداری باید مطابق سنت آن حضرت و امامان معصوم ﷺ و عرف عقلا باشد.

سؤال ۲. می‌خواستم راجع به عزاداری امام حسین ﷺ برایم بگویید که: آیا حدیث معتبری از رسول خدا ﷺ در مورد عزاداری آن حضرت موجود است که برادران سنتی هم قبول

داشته باشند؟

جواب: همان‌گونه که در بالا اشاره شد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مراسم عزاداری را برای عمویش حضرت حمزه برگزار نمود و حتی زنان انصار را دعوت کرد که به خانه حضرت حمزه بروند و برای او سوگواری کنند.

سؤال ۳. معنی عزاداری طولانی مدت برای امام حسین علیه السلام و گریه و زاری چیست؟ (فلسفه آن را توضیح دهید) آیا افراط‌گری بعضی از مدّاحان در مقام امامت و برابری آن با مقام خداوند، مورد تایید جناب‌عالی هست؟ آیا خداوند نمی‌فرماید هر چه می‌خواهید بی‌واسطه از من بخواهید؟

جواب: فلسفه عزاداری به‌طور مبسوط در آغاز این کتاب آمده، ولی شک نیست بعضی از مدّاحان و افراد ناآگاه (البته حساب اکثریت آگاه مدّاحان از آنها جدا است) سخنان نادرستی درباره عزای امام حسین علیه السلام و یا سایر امامان علیهم السلام یا غلو در حق آنان دارند؛ ولی این مسئله ارتباطی به اصل عزاداری که باعث بیداری و آگاهی امت اسلامی و دارای جنبه ظلم‌ستیزی است و در واقع مکتبی است برای پرورش صفات برجسته انسانی، ندارد و درباره مطالب دیگری که نوشته‌اید به کتاب ما «شیعه پاسخ می‌گوید» مراجعه کنید که مفهوم توسل به روشنی و با مدارک معتبر در آنجا آمده است.

سؤال ۴. چرا باید در مراسم عزاداری اهل بیت علیهم السلام گریه کنیم؟

جواب: پاسخ آن روشن است! گریه بیانگر عواطف و عشق به بنیانگذار این مکتب است که درس شجاعت و ایمان و ظلم ستیزی به ما آموخت. مگر می شود رابطه عمیق عاطفی باشد، و قطره های اشک در مصائب آنها جاری نشود. شرح بیشتر در این زمینه را در بحث گذشته پیرامون فلسفه شهادت مطالعه فرمایید.

سؤال ۵. ما شیعیان برای چه برای امام حسین علیه السلام و اصحابش با وجود اینکه آنها در بهشت و راحتی هستند، گریه می کنیم؟ فلسفه این گریه ها چیست؟

جواب: این گریه ها به خاطر ظلم هایی است که دشمنان بر آنها روا داشتند و در واقع اعلان جنگ با دشمنان ایشان، و به تعبیر دیگر با ظالمان و ستمگران دنیاست. علاوه بر این، صحنه های کربلا چنان بوده است که هر کس کمترین عاطفه ای داشته باشد، با شنیدن آن متأثر می شود این همان رابطه و پیوند عاطفی است.

سؤال ۶. بعضی از شبهه افکنان می گویند: حادثه کربلا مربوط به بیش از یک هزار و سیصد سال پیش است و امروز هیچ یک از طرفین آن قضیه و نسل های آنها وجود ندارند، چرا هر سال یاد آنها را زنده نگه می داریم؟

جواب: آنهایی که ایراد می کنند، توجه به این حقیقت ندارند

که عاشورا یک «حادثه» نبود بلکه یک «جریان تاریخی» بود. جریان مبارزه حق و باطل، عدالت و ظلم. و این مبارزه در همه اعصار و قرون ادامه دارد و عاشورای حسینی درس لازم را برای پیروزی حق بر باطل به طرفداران حق می‌دهد و شعار «هیئات منا الذّله» بیانگر این جهاد پرارزش است و ما از این درس در طول تاریخ استفاده فراوان برده‌ایم.

مجالس و دسته جات عزاداری

شرکت در مجالس

سؤال ۷. حضور در مجالس عزای امام حسین علیه السلام در محرم چه حکمی دارد؟ مستحب است یا واجب؟
جواب: حضور در این مجالس مستحب است؛ ولی اگر مردم به مقدار لازم حاضر نشوند حضور در این مجالس واجب کفایی است.

سؤال ۸. شرکت در مراسم عزاداری سالار شهیدان امام حسین علیه السلام چه حکمی دارد آیا می توان گفت واجب کفایی است؟

جواب: آری در شرایط فعلی چنین است.

سؤال ۹. هر سال گروهی از پیروان سایر مذاهب، مایل هستند در مراسم بیدار کننده عزاداری سیدالشهدا علیه السلام شرکت کنند. آیا شرکت آنها جایز است؟

جواب: شرکت آنها مانعی ندارد و حتی نذورات آنها را باید پذیرفت.

سؤال ۱۰. اگر حضور عده‌ای در هیئت، سبب اخلال در امر تعظیم شعائر اسلامی گشته، و باعث هتک حرمت مجالس ائمه اطهار علیهم‌السلام گردد، آیا برای مسئولین هیئت حق بیرون انداختن و یا حق ممانعت از ورود این افراد محفوظ است؟

جواب: حتی الامکان نباید کسی را از هیئت بیرون کرد؛ شاید تحت تاثیر واقع شود و هدایت گردد. و در صورت ضرورت باید با زبان خوب عذرشان را بخواهند.

سؤال ۱۱. وظیفه ما در برابر مراسم عزاداری و عاشورای حسینی چیست؟

جواب: بدون شک این مراسم از مهم‌ترین شعائر اسلامی است که هر سال باید با شکوه‌تر و با عظمت‌تر از سال گذشته برگزار شود. حتی در بعضی از شرایط برای حفظ آن از شرّ اجانب ممکن است جنبه وجوب کفایی به خود بگیرد و انجام آن رمز بقای اسلام و مذهب اهل بیت علیهم‌السلام است.

سؤال ۱۲. آیا حضور کودکان در این مراسم، که گاه توأم با بی‌نظمی است، شایسته است؟

جواب: به یقین باید کودکان و نوجوانان را از همان سنین پایین به مکتب حسینی علیه‌السلام آشنا ساخت و درس آزادگی، ایمان و شهادت را از همان اوّل به آنها آموخت، حضور آنها لازم است هر چند گاهی عوارض مختصری داشته باشد.

سؤال ۱۳. اگر شخصی در آشپزخانه‌ای که غذای عاشورا و تاسوعای حسینی را آماده می‌کند به قصد خدمت به امام حسین علیه السلام بدون هیچ چشم‌داشتی کار کند و نداند صاحب آشپزخانه برای پخت غذا پول دریافت می‌کند یا خیر، آیا این خدمت مورد قبول خدا و امام حسین علیه السلام واقع می‌شود؟

حال اگر بداند صاحب آنجا برای پخت غذا پول می‌گیرد، ولی باز هم قصد کمک کننده، خدمت است و چشم‌داشتی نداشته باشد، چه حکمی دارد؟

جواب: خدمت او در جای خود محفوظ است، و به اجر خود می‌رسد.

کیفیت مجالس عزاداری

سؤال ۱۴. عزاداری مطلوب برای اهل بیت علیهم السلام چه ویژگی‌هایی دارد؟

جواب: در این مراسم قبل از هر چیز باید اهداف سالار شهیدان علیه السلام و یاران شجاعش از این قیام خونین به وسیله خطبای محترم و مداحان عزیز تشریح شود. سپس به مراسم سوگواری بپردازند، و عزاداری‌ها باید به همان شکل سنتی و خالی از پیرایه و با خلوص نیت انجام گیرد.

ولی عزاداران محترم (خطبا و مداحان و آحاد مردم سوگوار)

باید از سه کار پرهیز کنند: الف) از کلمات غلوآمیز که ائمه هدی علیهم السلام یا بزرگان شهدا را هم ردیف خداوند قرار می دهد، جداً اجتناب کنند. ب) از اعمالی که سبب وهن مذهب در نظر دوست و دشمن می شود، خودداری نمایند. ج) از رسانیدن آسیب جدی به بدن اجتناب ورزند.

و سزاوار است مدّاحان عزیز مانند خطبای محترم، دوره آموزشی داشته باشند و از روش های سستی پیروی کنند.

سؤال ۱۵. نظر مبارک در رابطه با کیفیت مطلوب نحوه برگزاری عزاداری سالار شهیدان علیه السلام چیست؟

جواب: بهترین شیوه عزاداری، تشکیل مجالس باشکوه و ذکر اهداف مقدّس امام حسین علیه السلام و تاریخچه کربلا و تحلیل فرازهای آن و مراسم سوگواری، و همچنین تشکیل دسته جات عزاداری باشکوه، توأم با شعارهای بیدار کننده و سازنده و پخش جزوه ها و پوستره های حساب شده و پر محتوا، و استفاده از پلاکاردها یا شعارهای جالب و جذاب و روشن کننده است.

سؤال ۱۶. یک هیئت مطلوب چه ویژگی هایی باید داشته باشد؟

جواب: هیئت مذهبی مطلوب باید استاد روحانی داشته باشد ۳۸ که اصول و فروع اسلام را تدریجاً برای آنها شرح دهد. مخصوصاً مسائل مورد نیاز را بازگو کند و اخلاق اسلامی را به آنها بیاموزد.

و قاری و مدّاحی داشته باشد که با قرائت قرآن و اشعار خوب و مراثی صحیح به آنها کمک نماید. و اعضای هیئت برای کمک به نیازمندان در داخل و خارج هیئت، تلاش لازم را بنمایند. و برای پیشرفت کار هیئت و برطرف ساختن موانع و ایجاد تحوّل باید جمعی از صاحب فکران هیئت یا مشاورانی از خارج بنشینند و تصمیمات لازم را بگیرند و هدفشان در هر حال تکامل ایمان و اخلاق اعضای هیئت و پیشرفت اسلام و مکتب اهل بیت علیهم السلام باشد.

سؤال ۱۷. آیا تشکیل مجلس فقط به صورت مدّاحی و بدون

استفاده از وعظ و ارشاد خطبا جایز است؟

جواب: باید از این کار جداً پرهیز کرد که اهداف مقدّس امام حسین علیه السلام را به خطر می اندازد. به علاوه مردم، بسیاری از اصول و فروع و تعلیمات اسلام و ارزش های والای آن را در این مجالس از خطبا فرا می گیرند و گاه در غیر این مجالس برای آنها ممکن نیست.

سؤال ۱۸. سخنرانی روحانی بر فراز منبر بهتر است، یا پشت

تریبون؟

جواب: معمولاً استفاده از روش های سنتی در مساجد

و حسینیه ها بهتر است؛ جز در مواردی که خطیب باید ایستاده سخن بگوید، مانند نماز جمعه که در آنجا استفاده از تریبون مانعی ندارد.

سؤال ۱۹. آیا ریا در عزاداری امام حسین علیه السلام جایز است؟

جواب: ریا در هر عبادتی حرام محسوب می شود؛ ولی تظاهر به عزاداری امام حسین علیه السلام و تعظیم شعائر دین به قصد قربت جایز بلکه مستحب است. مثل اینکه پرداختن صدقه آشکار قربه الی الله برای تشویق دیگران، همان طور که در قرآن آمده، مستحب است.

سؤال ۲۰. آیا صحیح است که در یک خیابان در فاصله کمتر از پانصد متر، دو یا سه هیئت فعالیت کنند؟ آیا این کار اسراف در مصرف سوخت و انرژی برق نیست؟ آیا بهتر نیست در هر منطقه یک حسینیه عمومی باشد تا در مصرف، صرفه جویی شود؟

جواب: چنانچه بتوانند با هم متحد شوند، بسیار خوب است.

سؤال ۲۱. نظر حضرت عالی در مورد کیفیت برپایی مراسم عزاداری اهل بیت علیهم السلام که گاهی با اعیاد باستانی همراه می شود چیست؟

جواب: در چنین شرایطی بهتر آن است که آنچه آثار شادی و خوشحالی است اظهار نکنند؛ ولی صله رحم و دید و بازدید و خانه تکانی و نظافت و مانند آن مانعی ندارد.

انجام و ترک واجبات

سؤال ۲۲. بعضی از شبها مجالس عزاداری آن قدر طولانی

می‌شود که نماز صبح به خطر می‌افتد. حکم این‌گونه مجالس چیست؟

جواب: این عزیزان باید برنامه‌ها را طوری تنظیم کنند که نماز صبح آنها به خطر نیفتد.

سؤال ۲۳. افرادی هستند که ادعای مسلمانی دارند و انفاق و احسان می‌کنند و در ایام محرم، سوگواری و عزاداری کرده و نذری می‌دهند؛ ولی نماز یومیّه خود را نمی‌خوانند. آیا اعمال آنها صحیح بوده و مورد قبول حق تعالی قرار می‌گیرد؟

جواب: اعمالشان باطل نیست؛ ولی کم‌ارزش است.

سؤال ۲۴. اگر عزاداری برای امام حسین علیه السلام باعث تضييع حقوق دیگران شود، آیا موجب ضمان خواهد شد؟ به‌طور کلی آیا در این مورد خاص رعایت حقوق دیگران واجب است؟

جواب: عزاداری، یکی از مستحبات مهم است؛ ولی حفظ حقوق دیگران از واجبات است. بنابراین، باید طوری عزاداری کرد که حقوق کسی ضایع نشود.

دسته‌جات عزاداری

سؤال ۲۵. حرکت دسته‌جات عزاداری به چه شکلی مطلوب ۴۱ است؟

جواب: باید با نظم کامل و پرچم‌های آبرومند که اهداف

مقدس عاشورا بر آن نوشته شده باشد، صورت گیرد. بهتر آن است که ریش سفیدان در قلب دسته‌جات باشند و جوانان در جلو و افراد بزرگسال در عقب دسته، و خواهران به دنبال آنها باشند.

سؤال ۲۶. تشکیل دسته‌جات عزاداری در کشورهای خارجی چگونه است؟

جواب: کار بسیار خوبی است؛ ولی باید با نهایت نظم و شکوه و هدف‌دار باشد، تا پیام عاشورای حسینی را به همه‌جا منتقل کند.

سؤال ۲۷. حکم شرعی ورود هیئت‌های عزاداری با کفش به مساجدی که تماماً صیغه مسجد خوانده شده و نماز اقامه می‌شود، چیست؟

جواب: ورود با کفش‌ها روی فرش‌ها جایز نیست؛ ولی اگر فرش‌ها را جمع کنند، ورود با کفش حرام نیست اما باید بعداً بشویند و تمیز کنند.

سؤال ۲۸. آیا رقابت دسته‌جات با هم جایز است؟

جواب: مراسم حسینی باید رمز وحدت، محبت، دوستی، ایثار و فداکاری باشد و از هر کار که سبب اختلاف می‌شود باید به شدت پرهیز شود.

وقت نماز و عزاداری

سؤال ۲۹. آیا برپایی نماز جماعت ظهر عاشورا در خیابان‌ها

و بستن راه عبور و مرور مردم کار خوبی است؟

جواب: این، کار بسیار خوبی است و یادآور نماز روز عاشورای شهیدان کربلا در برابر تیرباران دشمن خصوصاً و اهمیّت فوق العاده نماز عموماً می باشد و این مقدار سدّ معبر مانعی ندارد.

سؤال ۳۰. در مکان هایی که اهالی روستا و دیگر افراد مقیم شهرستان های اطراف، برای عزاداری و برگزاری مراسم تعزیه خوانی حاضر می شوند، هنگام اذان بدون اینکه توجّهی به اهمیّت نماز اوّل وقت داشته باشند به مراسم ادامه می دهند. البته در مسجد عدّه کمی نماز جماعت برگزار می کنند در صورتی که می توانند حداقل به احترام اوقات شرعی، مدّتی مراسم را اجرا نکنند و این در حالی است که گاهی در حین مراسم به امور اقتصادی و معیشتی مردم که امری پسندیده است می پردازند. نظر حضرت تعالی در این زمینه چیست؟

جواب: بی شک تعطیل کردن عزاداری هنگام اذان و پرداختن به نماز اوّل وقت بسیار پسندیده است؛ که در خیلی از جاها شروع شده و إنّ شاء الله گسترش یابد و فراگیر شود.

سؤال ۳۱. آیا استفاده از طبل، سنج و نی در مراسم عزاداری جایز است؟

جواب: استفاده از طبل و سنج که از آلات لهو نیست و برای نظم بخشیدن به حرکت سینه‌زنان و زنجیرزنان است، مانعی ندارد؛ ولی از نی زدن اجتناب شود و هنگامی که به مساجد می‌رسند همه را خاموش کنند.

سؤال ۳۲. آیا طبل زدن که از کارهای لشکر یزید بوده، و مسلماً موجبات مزاحمت و تضییع حقوق همسایه‌ها می‌شود مجاز است؟

جواب: طبل زدن اختصاصی به لشکر کفار نداشته است و استفاده از آن برای تنظیم حرکت دسته‌جات در شارع عام مانعی ندارد.

سؤال ۳۳. وظیفه خطیری بر عهده شیعیان ابا عبدالله (علیه السلام) و عزاداری برای آن حضرت می‌باشد. از قدیم هیئت‌های حسینی با زدن طبل در خیابان، در گروه‌های مردمی به عزاداری می‌پرداختند. اخیراً سخن‌هایی رایج شده که برای افرادی که در حال استراحت هستند، سر و صدا ایجاد می‌شود. آیا باید حضور مردم را مخفی کرد؟ چنانچه وقت و زمان این عزاداری‌ها مناسب باشد زدن طبل چه حکمی دارد؟

جواب: هر گاه در زمان‌های مناسبی طبل بزنند که مردم معمولاً در خواب نیستند و رعایت اعتدال را نیز بنمایند مانعی ندارد.

استفاده از موسیقی

سؤال ۳۴. چنانچه در مراسم شام غریبان ابا عبدالله علیه السلام هم زمان با مداحی، نی نواخته شود چه حکمی دارد؟
جواب: هرگاه آهنگ آن، مناسب مجالس لهو و فساد باشد جائز نیست.

سؤال ۳۵. نواختن سازهایی همانند سنج و دمام^۱ در مسجد و در مراسم عزاداری امام حسین علیه السلام چه حکمی دارد؟
جواب: در مسجد جائز نیست؛ ولی در دسته جات سینه زنی و عزاداری مانعی ندارد. البتّه به صورتی که مایه آزار مردم نشود.

عَلَم و علامت

سؤال ۳۶. عَلَم بزرگی وجود دارد که تاریخچه آن تقریباً به ۱۳۰۰ سال می رسد و رسم بر این بوده و هست که از روز اوّل ماه محرّم تا روز عاشورا عَلَم را به تک تک منازل اهالی جهت زیارت می برند و اعتقاد زیادی به آن دارند و حاجت می گیرند. لطفاً در این زمینه به سؤالات زیر پاسخ دهید:

الف) مبالغ هنگفتی به عنوان نذری بر سر عَلَم می بندند و بعضی ها هم گوسفندی جلوی عَلَم قربانی می کنند. وجه نقد و گوسفند قربانی به چه کسی تعلّق می گیرد؟

۱. یک نوع ساز کوبه ای ایرانی، که استفاده از آن در جنوب ایران رایج است.

ب) علّمداران که گروهی از سادات می‌باشند، علّم فوق را ارثیه پدری می‌دانند که نسل به نسل از پدر به پسر منتقل می‌گردد و وجوهات نذری را بین خودشان تقسیم می‌کنند. آیا این کار صحیح است؟ اگر صحیح است، آیا به اولاد دختر هم سهمی می‌رسد؟

ج) با توجّه به اینکه جایگاه علّم در طول سال در امام‌زاده می‌باشد، آیا چیزی از نذورات، به امام‌زاده نیز تعلّق می‌گیرد؟

جواب الف تا ج) با توجّه به اینکه چنین برنامه‌ای در روایات معصومین علیهم‌السلام مطلقاً نیامده است و از نظر تاریخی نیز مدرکی برای آن در دست نیست بر همه مؤمنین و مؤمنات لازم است که این کار را ترک کنند و نذورات خود را به هیئت امنای حسینه که از میان افراد معتبر باید انتخاب شوند تسلیم کنند، تا نذورات را صرف مجالس عزاداری و کمک به ایّام و مستمندان کنند و اجازه ندهند افراد سودجو از نام مبارک امام حسین علیه‌السلام و پرچم، سوء استفاده کنند.

سؤال ۳۷. با توجّه به شایعاتی که علامت را نشان صلیب و ترویج مسیحیت می‌داند، آیا بردن علامت به هیئت‌ها و خیابان‌ها اشکال دارد؟

۴۶

جواب: با توجّه به اینکه دشمنان، پیرایه‌هایی به علامت می‌بندند بهتر است از آن پرهیز شود و به پرچم‌های آبرومند ساده

قناعت گردد.

سؤال ۳۸. نظر معظم له نسبت به استفاده از علامت‌هایی که مجسمه حیوانات از قبیل مرغ و خروس و دیگر اشیا و جمادات بر روی آنها نصب شده، چیست؟

جواب: به‌طور کل از این‌گونه علامت‌ها اجتناب کنید.

سؤال ۳۹. در شهر ما، در هر مسجد، یک عَلم وجود دارد که هر سال در ایام عزاداری، مخصوصاً در روزهای عاشورا این عَلم را به حرکت در می‌آورند، هر یک از این عَلم‌ها هر چند دقیقه یکبار بر شانه فردی می‌نشینند و آن فرد پس از بوسیدن آن عَلم، به یکی از پارچه‌های آن پول می‌بندد. مردم می‌گویند: «هر کس نذری داشته باشد و عَلم روی شانه‌اش بنشیند و او به عَلم پول ببندد نذرش قبول می‌شود!» افراد زیادی به عَلم اعتقاد دارند، آنها می‌گویند: «عَلم به وسیله کسی که آن را در دست دارد حرکت نمی‌کند، بلکه حرکت آن توسط قدرت الهی است!» نظر شما در این مورد چیست؟

جواب: پرچم‌هایی که در عزاداری امام حسین علیه السلام حمل می‌شود، چون متعلق به عزاداری آن حضرت می‌باشد محترم است، اما حاجت را باید از خداوند با شفاعت امام حسین علیه السلام خواست، نه از عَلم.

سؤال ۴۰. در روز عاشورا مراسم عجیبی در شهر ما انجام

می‌شود. بدین صورت که مردم الوارهای سنگین را به شکل لانه کبوتر که تقریباً پنج تَن وزن دارد بلند کرده و دور می‌زنند و بعد به روی زمین گذاشته و سینه می‌زنند و این کار را چندین بار انجام می‌دهند. نظر شما چیست؟

جواب: این کار در روایات اسلامی وارد نشده و بهتر است به جای آن، مجالس پرشکوه عزاداری و دسته‌جات برگزار شود.

سینه‌زنی و زنجیرزنی

سؤال ۴۱. سینه‌زنی و زنجیرزنی در مراسم عزاداری سالار شهیدان چگونه است؟

جواب: سینه‌زنی و زنجیرزنی نیز از روش‌های عزاداری سنتی است و اشکالی ندارد.

سؤال ۴۲. دلیل سینه‌زدن برای ائمه علیهم‌السلام چه می‌باشد؟

جواب: عزاداری، حمایت از مکتب امام حسین علیه‌السلام در ظلم ستیزی و اعلام برائت و بی‌زاری از ظالمان است و سینه‌زنی نوعی عزاداری محسوب می‌شود.

سؤال ۴۳. تاریخچه زنجیرزنی و سینه‌زنی در محرم چیست؟

جواب: سینه‌زنی ظاهراً از قدیم الایام در عزاداری‌ها معمول بوده؛ ولی زنجیرزنی احتمالاً در قرن اخیر به وجود آمده و نوعی عزاداری محسوب می‌شود.

سؤال ۴۴. آیا این مطلب درست است که اگر کسی برای امام حسین علیه السلام سینه بزند و در اثر سینه زدن سینه‌اش کبود شود، تا زمانی که جای کبودی بر سینه اوست برای او حسنه و ثواب می‌نویسند؟

جواب: چنین مطلبی صحّت ندارد و آسیب به بدن در عزاداری اشکال دارد.

سؤال ۴۵. برهنه شدن در این مجالس برای سینه‌زنی چه حکمی دارد؟

جواب: هرگاه در حضور بانوان باشد جایز نیست و در غیر این صورت نیز چون ممکن است سبب وهن مراسم عزاداری گردد بهتر است از آن چشم‌پوشی شود.

سؤال ۴۶. فلسفه حرمت برهنه شدن برای سینه‌زنی در جایی که خانم‌ها هم نیستند و فیلم هم گرفته نمی‌شود چیست؟

جواب: این کار اشکال دارد؛ زیرا خلاف شأن مجلس عزای سیدالشهدا علیه السلام است. کدام یک از ما در مراسم عزای پدر خود برهنه می‌شود و مثلاً به اهل مجلس تعزیت می‌گوید.

سؤال ۴۷. آیا سینه‌زنی محکم طوری که سینه سرخ شود مجاز است؟

جواب: سرخ کردن سینه به عمد، اشکال دارد.

سؤال ۴۸. آیا به بالا و پایین پریدن در مراسم سینه‌زنی اشکال دارد؟

جواب: عزاداری خامس آل عبا علیهم السلام از افضل قربات است و چنین مجالسی باید مرکز نشر و گسترش معارف اهل بیت علیهم السلام باشد و از این گونه کارها پرهیز شود.

سؤال ۴۹. در هیئت‌های به سبک جدید مرسوم است که گاهی به شکل تند و سریع سینه می‌زنند که به شور معروف است. نظر معظّم‌له در این باره چیست؟

جواب: بهتر این است که این روش، که روش سنگینی به نظر نمی‌رسد و مناسب مقام ولایت نیست، ترک شود.

سؤال ۵۰. هروله کردن در هنگام سینه‌زنی چه حکمی دارد؟
جواب: از این حرکات، در مجلس عزای اهل بیت علیهم السلام اجتناب کنید.

سؤال ۵۱. آیا تقلید صدای برخی حیوانات نظیر سگ، الاغ و کبوتر در موقع سینه زدن، به منظور اظهار عجز در مقابل ائمه علیهم السلام جایز است؟

جواب: این کار زننده است و اهانت به مقام شامخ ائمه علیهم السلام می‌باشد.

۵۰ قمه‌زنی و تیغ‌زنی

سؤال ۵۲. سینه‌زدن با تیغ و یا زنجیر زدن با زنجیری که دارای چاقو و یا تیغ می‌باشد و منجر به زخمی شدن بدن و جاری شدن

خون می‌شود، چه حکمی دارد؟

جواب: همان‌گونه که قبلاً نیز اشاره کرده‌ایم مسئله عزاداری حضرت سیدالشهدا علیه السلام در هر زمان و در هر مکان، از افضل قربات و مایه تقویت روح ایمان، شهادت اسلامی، ایثار، فداکاری و شجاعت در مسلمین است؛ ولی کیفیت عزاداری باید چنان باشد که بهانه‌ای به دست دشمنان اسلام ندهد و موجب سوء استفاده آنان نشود و این مراسم عظیم و پرشکوه تضعیف نگردد، و به همین جهت، از کارهایی که موجب وهن مذهب است باید پرهیز شود و از آسیب رساندن به بدن خودداری گردد.

سؤال ۵۳. در اکثر مناطق کشورهای اسلامی (غیر از ایران) و غیر اسلامی، مردم متدین شیعه با مذاهب دیگر با هم زندگی می‌کنند و در ایام محرم، بالأخص روز عاشورا، متدینین مجالس سوگواری منعقد می‌کنند و نوجوانان با نوحه سرایی (بدون آهنگ غنا) سینه زنی و زنجیرزنی می‌کنند؛ در نتیجه از بدنشان گاهی خون جاری می‌شود، این حالت بر افراد و جامعه غیر شیعی اثر خوبی می‌گذارد و گاهی مایل به تشیع هم می‌شوند، آیا در صورت حاصل شدن اثر مثبت و نتایج خوب، زنجیرزنی به شکل فوق جایز است؟

جواب: همان طور که بارها گفته ایم عزاداری خامس آل عبا علیه السلام از افضل قربات است؛ ولی نباید کاری کرد که بدن

مجروح شود؛ برای بزرگداشت این شعائر از طرق بهتر استفاده کنید.

سؤال ۵۴. آیا قمه زدن به طور مخفی حلال است؟ به طوری که گفته می شود، قبل از پیدایش دوربین حلال بوده است؟
جواب: عزاداری نباید باعث آسیب به بدن شود.

سؤال ۵۵. آیا صحیح است که قمه زدن قبل از ضبط مراسم ها با دوربین، حلال بوده و الآن حرام است و اگر خنجر باشد اشکال ندارد؟

جواب: در عزاداری نباید به بدن آسیب رسانده شود.
سؤال ۵۶. نظر حضرت عالی در باب قمه زدن و تیغ زدن عزاداران امام حسین علیه السلام در روز عاشورا به عنوان ادای نذر یا کسب اجر اخروی چیست؟

جواب: عزاداری سیدالشهدا علیه السلام از افضل قربات است؛ ولی باید از انجام اعمالی که موجب ضرر به بدن یا وهن مذهب می شود اجتناب کنید. و چنین نذری لازم الوفا نیست.

سؤال ۵۷. پدر و مادری نذر می کنند که اگر خدا به آنان فرزند پسر بدهد روز عاشورا بر سر او تیغ بزنند. آیا با توجه به اینکه انجام این گونه اعمال باعث وهن شیعه و عزاداری سیدالشهدا علیه السلام و موجب سوء استفاده دشمنان اسلام می گردد عمل به این نذر واجب است؟

جواب: این نذر صحیح نیست؛ چون در نذر، رجحان عمل شرط است و این عمل با توجه به اینکه بهانه‌ای به دست دشمنان اسلام برای زیر سؤال بردن کل مسائل سوگواری خامس آل عبا (علیهم‌السلام) که از افضل قربات است می‌دهد، خالی از اشکال نیست. و بر فرض رجحان این عمل، نذر دربارهٔ دیگری کردن صحیح نیست.

سؤال ۵۸. اخیراً دو عدد سی دی به دستم رسیده که در آن از قول تعدادی از مجتهدین به قمه‌زنی توصیه شده است. نظر حضرت‌عالی در این خصوص چیست؟

جواب: هرگاه بزرگان پیشین که چنین فتوایی داده‌اند، شرایط این زمان را می‌دیدند که مسئلهٔ قمه‌زنی مانع پیشرفت تشیع در دنیا شده است، حتماً فتوا به منع آن می‌دادند؛ زیرا شرایط فتوا در زمان‌ها مختلف است و متأسفانه بعضی از نسبت‌ها اخیراً خلاف واقع از آب در می‌آید.

سؤال ۵۹. آیا خونی که از بدن سینه زنان و عزاداران، به سبب قمه زدن و غیره، بیرون می‌آید، باعث تبرک و شفای مریضها و زن‌های عقیم و مانند آن می‌شود؟

جواب: این سخنان پایه و اساسی ندارد، و سزاوار است عزاداری به صورتی باشد که باعث هتک دین و مقدّسات نشود.

لطمه زنی

سؤال ۶۰. لطمه زدن به صورت، در عزای امام حسین علیه السلام چه حکمی دارد؟

جواب: عزاداری خامس آل عبا علیهم السلام از مهم ترین شعائر دینی، و رمز بقاء تشیع است، و باید هر چه باشکوه تر برگزار گردد؛ اما لازم است از تمام کارهایی که آسیب به بدن می رساند، یا موجب وهن مذهب می گردد، جداً اجتناب شود.

سؤال ۶۱. آیا جایز است به گونه ای بر سر و سینه بزنند که موجب جراحت و خونریزی شود و باعث نجس شدن خود و اطرافیان و زمین مسجد و یا حسینیه گردد؟

جواب: لازم است به گونه ای باشد که منجر به جراحت و خونریزی نشود و مسجد نجس نگردد.

سؤال ۶۲. کوبیدن سر به در و دیوار و زمین، در جلسات عزاداری چه حکمی دارد؟

جواب: عزاداری ائمه اطهار علیهم السلام، مخصوصاً خامس آل عبا علیهم السلام، از افضل قربات است، ولی باید از هرگونه کاری که باعث هتک حرمت آن بزرگواران می شود، و موجب وهن مذهب در نظر دیگران گردد، و به بدن آسیب می رساند پرهیز گردد.

نحوه گریه بر ائمه علیهم السلام

سؤال ۶۳. احادیثی که می فرماید: «اگر کسی قطره ای اشک

برای امام حسین علیه السلام بریزد بهشت بر او واجب می شود»^۱ آیا باعث تمایل به گناه و ترک عبادات نمی شود؟

جواب: این احادیث به این معنا هستند که شخص، توفیق صالح شدن پیدا می کند و صالح شدن به انجام تکالیف است نه با ترک آن.

سؤال ۶۴. لطفاً بفرمایید معنای ضجّه بر اباعبدالله علیه السلام که در روایات^۲ آمده است چیست؟ و آیا ناله و ضجّه بر اباعبدالله حدّی دارد؟ آیا کسی که از فرط گریه بر اباعبدالله علیه السلام از حال خود خارج شود دچار عصیان شده است؟

جواب: ناله و ضجّه حدّی ندارد؛ ولی نعره کشیدن در مجالس عمومی در صورتی که سبب وهن شود کار صحیحی نیست.

سؤال ۶۵. آیا بلند گریه کردن اشکالی دارد؟
جواب: ما خودمان کراراً بلند گریه می کنیم؛ ولی از صورت متعارف خارج نشود.

سؤال ۶۶. گروهی هنگام عزاداری برای امام حسین علیه السلام بلند فریاد می کشند و داد می زنند آیا این گونه اعمال جایز است؟

جواب: گریه طبیعی با صدای بلند اشکالی ندارد؛ بلکه خوب است. ولی صداهای مصنوعی که گاهی اوقات در بعضی مجالس

۱. فضل زیارة الحسین علیه السلام، ص ۸۴، ح ۷۴.

۲. تاریخ یعقوبی، ص ۲۴۵.

دیده می‌شود و فریادهایی به صورت عربده می‌کشند، صحیح نیست.

لباس مشکی

سؤال ۶۷. پوشیدن لباس سیاه که می‌گویند کراهِت دارد،^۱ در مراسم عزاداری اهل بیت علیهم‌السلام چگونه است؟

جواب: با توجّه به اینکه سبب تعظیم شعائر می‌گردد، کراهِت آن تحت الشعاع قرار گرفته و رنگ استحباب به خود می‌گیرد.

سؤال ۶۸. آیا پوشیدن لباس سیاه در ایّام شهادت حضرت زهرا علیها‌السلام با توجّه به حفظ وحدت و کراهِت لباس سیاه جایز است؟

جواب: با توجّه به اینکه پوشیدن لباس مشکی در ایّام شهادت حضرات معصومین علیهم‌السلام نوعی تعظیم شعائر الهی محسوب می‌شود کراهِت ندارد.

سؤال ۶۹. پوشیدن لباس مشکی از دههٔ اوّل محرّم تا آخر ماه صفر چه حکمی دارد؟

جواب: مانعی ندارد.

۱. عروة الوثقی، کتاب الصلوة، فصل فیما یکره من اللباس حال الصلوة.

شال سبز برای غیر سادات

سؤال ۷۰. آیا فردی که مادر او سید است می‌تواند برای عزاداری شال بیندازد؟

جواب: نمی‌تواند لباس سادات را بپوشد.

سؤال ۷۱. هیئت ما در روز عاشورا لباس سقایی می‌پوشند و سادات شال سبز می‌اندازند. برادر من که از فعالان هیئت است بنا به قول خود که نذر داشته شال سبز می‌اندازد هر چند سید نیست. مردم بر ما خرده گرفته‌اند ولی برادرم به نذر خود پایبند است. آیا نذر ایشان باید ادامه داشته باشد یا خیر؟

جواب: نذر او باطل است و از انداختن شال سبز خودداری کند.

شبیه‌خوانی و مقتل‌خوانی

تعزیه

سؤال ۷۲. آیا استفاده از مراسم تعزیه‌خوانی سنتی جایز است؟

جواب: چنانچه تعزیه‌خوانی، مشتمل بر امر حرامی مانند: دروغ یا هتک حرمت امامان بزرگوار و بزرگان دیگر و امثال اینها نباشد و مانع مجالس سخنرانی و نماز نگردد، اشکالی ندارد.

سؤال ۷۳. شرایط افرادی که می‌توانند نقش ائمه علیهم‌السلام را ایفا نمایند چیست؟

جواب: اگر در شبیه‌خوانی کسانی می‌خواهند در نقش آن بزرگواران ظاهر شوند، باید افراد مهذب و پاک و خوشنامی باشند و چه بهتر که آن بزرگواران بطور وضوح نشان داده نشوند.

سؤال ۷۴. آیا کسانی که در شبیه‌خوانی نقش کفار را ایفا می‌کنند باید دارای شرایط خاصی باشند؟ یا این که هر کس بدون قید و شرط می‌تواند در نقش کفار باشد؟

جواب: شرایط خاصی برای آنها از این نظر نیست.

سؤال ۷۵. پوشیدن لباسی که مخصوص زن نمی باشد و صرفاً برای پوشیدن در شبیه خوانی درست شده (این لباس از قطعه ای پارچه سیاه که تا اندازه ای شبیه چادر دوخته شده، تشکیل شده و مردانی که در نقش زن انجام وظیفه می نمایند از آن استفاده می کنند) چه حکمی دارد؟

جواب: اشکالی ندارد.

سؤال ۷۶. در نسخه های تعزیه های موجود، گاهی الفاظ رکیک توسط ایفاگر نقش معصوم علیه السلام بر زبان جاری می شود، قرائت چنین زبان حالی که دون مقام اهل بیت علیهم السلام اما برازنده سپاه مخالفین است، چه حکمی دارد؟

جواب: باید تمام نسخه های موجود توسط آگاهان بررسی شود و الفاظ رکیک و آنچه دون شأن امام است، از آن حذف گردد و به صورت معقول و متین درآید، تا استفاده از آنها شرعاً مجاز باشد.

سؤال ۷۷. در شهرستان ما مراسم عزاداری تاسوعا و عاشورا و سایر ایام بصورت تعزیه خوانی برگزار می شود. تا چند سال قبل که در محل ما برگزار نمی شد، اهالی محل به محلات دیگر جهت دیدن تعزیه می رفتند و در آن محلات با مشکلات زیادی مواجه می شدند به این دلیل تصمیم گرفتیم این مراسم را در محل خودمان برگزار کنیم، نظر شما چیست؟ آیا در این شرایط تعزیه خوانی جایز است؟

جواب: چنانچه تعزیه خوانی مشتمل بر امر حرامی مانند دروغ یا هتک حرمت امامان بزرگوار و بزرگان دیگر و امثال اینها نباشد و مانع مجالس سخنرانی و نماز نگردد، اشکالی ندارد.

سؤال ۷۸. گروه تئاتری توسط مربی پرورشی یک مدرسه دخترانه اقدام به برگزاری تعزیه از روی نسخه‌های قدیمی تعزیه شهر برای بانوان می‌نماید. به گونه‌ای که شأن و منزلت بزرگان دین را نیز تا حد امکان حفظ می‌نمایند و صورت خود را نیز می‌پوشانند. آیا برگزاری چنین برنامه‌ای جایز است؟

جواب: در فرض سؤال، این کار برای دختران و در محیط مخصوص زنان اشکالی ندارد.

سؤال ۷۹. در مراسمی در تعزیه، مردم پولی را توی تشت یا روی شمشیر قرار می‌دهند و آن پول را نذر امام حسین (علیه السلام) می‌کنند؛ ولی افرادی که آن نقش را بازی می‌کنند پول را برمی‌دارند و استفاده شخصی می‌کنند. آیا این کار جایز است؟

جواب: اگر به نیت آن اشخاص داده‌اند ولی در راه امام حسین (علیه السلام) اشکال ندارد. و الا جایز نیست.

سؤال ۸۰. آیا ساختن شبیه قبور ائمه طاهرين با چوب و سنگ جایز است؟

جواب: دلیلی بر حرمت این امور نداریم.

سؤال ۸۱. سوزاندن خیمه‌هایی که به عنوان سمبل برای مردم به نمایش گذاشته می‌شود، البته به طوری که فساد ایجاد نشود، چه حکمی دارد؟

جواب: اگر خیمه‌ها از چیزهایی باشد که ارزان قیمت است در فرض سؤال مانعی ندارد.

سؤال ۸۲. مراسم نخل برداری (شبییه سازی تابوت ائمه اطهار علیهم‌السلام) طبق چه مستندات دینی و اسلامی انجام می‌گیرد؟ و چه حکمی دارد؟

جواب: سند اسلامی ندارد بلکه یک رسم عرفی است و در صورتی که نماد تابوت پیکر پاک شهیدان باشد و آسیبی به کسی نرساند، مانعی ندارد.

اشعار، مديحه و نوحه

کیفیت

سؤال ۸۳. نمی دانم مدّاحی هایی که گوش می دهم مشکل شرعی دارد یا خیر؟ و نمی توانم تشخیص دهم که مناسب شأن اهل بیت علیهم السلام هست یا خیر، چه کنم؟
مثلاً این اشعار اگر در مدّاحی خوانده شود آیا گوش دادن به آن مشکل دارد:

قنّداقه حسین شرف عرش اعظم است؛ صد مرده زنده
می شود از ذکر یا حسین؛ من عبد حسین گردیدم، من سگ
حسینم؛

جواب: هیچ کدام از این اشعار مناسب مقام با عظمت سالار
شهیدان کربلا نیست.

سؤال ۸۴. می خواستم بدانم آیه ۳۱ سوره توبه که ارباب را تنها
خدا می داند، با گفتن «ارباب من حسین» ملازمه دارد؟ به نظر من
امامان نیز راضی به این القاب و اعمال خرافی مانند بوسیدن
حرم و دخیل بستن و شفای مریض نیستند. نظر شما چیست؟

جواب: تعبیر به «ارباب من حسین» تعبیر صحیح نیست؛ ولی توسّل به امامان و طلب شفاعت آنها در پیشگاه خدا هیچ مانعی ندارد.

سؤال ۸۵. با توجه به مضمون ظاهری اشعاری نظیر «گرد حرم دویده‌ام، صفا و مروه دیده‌ام، هیچ کجا برای من کربلا نمی‌شود» که حداقل در ظاهر، زیارت کربلا و یاد امام حسین (علیه السلام) را پرشورتر از یاد خدا و زیارت کعبه عنوان می‌کند و باعث سوء استفاده بسیاری از دشمنان اهل بیت نیز شده است. آیا این اشعار، آفت عزاداری سیدالشهدا نیست؟

جواب: آری، اینگونه اشعار آفت است و بهانه به دست دشمن می‌دهد.

سؤال ۸۶. مدّاحی‌هایی که حالت غنا دارد چه حکمی دارد؟
جواب: هرگاه آن صدا متناسب مجالس لهو و فساد باشد، جایز نیست.

سؤال ۸۷. ذکر نام ائمه در مدّاحی به شکلی که به‌طور واضح تلفظ نشود، و یا به گونه‌ای دیگر تغییر کند مثلاً «حوسین» به جای «حسین» (علیه السلام) گفته شود، چه حکمی دارد؟

جواب: باید از این گونه تکرار نام امام (علیه السلام) اجتناب کنند. ۶۸

سؤال ۸۸. آیا استفاده از جملاتی همچون «ما همه سگ حسینیم» در مجالس عزاداری امام حسین (علیه السلام) اشکالی دارد؟

جواب: عزاداری خامس آل عبا از مهمترین شعائر دینی است؛ ولی باید از سخنان و اشعاری که متناسب با عزاداران اهل بیت علیهم السلام نیست جداً خودداری شود؛ زیرا حضرت سیدالشهدا علیه السلام از اینگونه امور بیزار است. و اینگونه تعبیرات، شایسته عزاداران حسینی نیست.

سؤال ۸۹. نام کلب رقیه برای خود انتخاب کرده‌ام، که وفای سگ را می‌رساند، چرا که اگر آدم بتواند به اندازه سگ وفا داشته باشد یقیناً به انسانیت می‌رسد؛ مانند رسول ترک، که در خواب او را به صورت سگ امام حسین علیه السلام دیده‌اند که از حضرت محافظت می‌کند و به مقام انسانیت رسید. آیا با این وجود دلیلی برای مخالفت وجود دارد؟ اگر اشتباه است چرا بزرگان این حرف را می‌زدند؟

جواب: توجّه داشته باشید هر زمانی اقتضایی دارد. در عصر ما عده‌ای از دشمنان، در انتظار بهانه‌ای هستند که جلوی پیشرفت اسلام و تشیع را در جهان بگیرند و این موضوعات را بهانه می‌کنند. و با اینکه می‌دانیم گفتن این تعبیرات واجب نیست اما ممکن است مانع پیشرفت مکتب اهل بیت علیهم السلام شود، آیا در چنین شرایطی گفتن این تعبیرات خوب است؟!

سؤال ۹۰. بعضی در اشعار یا مراسم مدّاحی و سینه‌زنی، خود را سگ، الاغ یا کبوتر اهل بیت علیهم السلام و امثال آن می‌خوانند. آیا

بیان چنین جملاتی دارای اشکال است؟

جواب: اینگونه تعییرات شایسته عزاداران حسینی نیست.

سؤال ۹۱. جمعی از مدّاحان سعی دارند مقام والای شهدای کربلا را با انبیای پیشین مخصوصاً پیامبران اولوالعزم یا اصحاب خاصّ پیامبر اکرم ﷺ مقایسه کنند، این کار چه حکمی دارد؟

جواب: ادب و احترام ایجاب می‌کند که ما مقام همه آنها را والا بدانیم و از مقایسه و برتری آنها بر یکدیگر پرهیزیم و بگوییم: همه از اولیاء الله بودند و ما به همه آنها عشق می‌ورزیم.

سؤال ۹۲. آیا تشبیه حرّ بن یزید ریاحی در شعر، به رستم، پهلوان ایران باستان، آیا در شأن این شهید کربلا می‌باشد؟

جواب: حرّ بن یزید ریاحی، مسیری غیر از مسیر رستم و امثال او داشت.

سؤال ۹۳. آیا معظّم‌له اخیراً درباره ضرورت مقابله با خرافه‌گویی‌های برخی از مدّاحان سخن گفته‌اند؟

جواب: آری مطالبی در این زمینه گفته‌ایم؛ زیرا اخیراً بعضی از مدّاحان ناآگاه و بی‌خبر، اشعار کفرآمیزی را در مجالس عزاداری می‌خوانند که اگر معنی آن را بفهمند سبب خروج آنها از اسلام می‌شود. بر همه لازم است که امر به معروف و نهی از منکر را در این مسئله مهم فراموش نکنند و جاهلان خطاکار را به وظایف خود آشنا سازند و بهانه به دست دشمنان بهانه جو ندهند و لازم

است از چنین مجالسی دوری کنند.

سؤال ۹۴. چه توصیه‌ای به مدّاحان در مورد کیفیت اشعار، نوحه‌ها و مدیحه سرایی مناسب شئون اهل بیت علیهم‌السلام دارید؟

جواب: عزاداری ائمه اطهار علیهم‌السلام، مخصوصاً خامس آل عبا علیهم‌السلام، از افضل قربات است، و سرودن و خواندن اشعاری که حاکی از مظلومیت و زحمات و فداکاری آن حضرات باشد کار بسیار خوبی است؛ ولی باید از هرگونه کاری که باعث هتک حرمت آن بزرگواران می‌شود، و موجب وهن مذهب در نظر دیگران می‌گردد، و به بدن آسیب می‌رساند پرهیز گردد. و تعبیراتی که در عرف، توهین آمیز است، مانند نسبت سگ به خود دادن، یا صدای حیوانات در آوردن، هیچ کدام مناسب مجالس عزاداری نیست. و باید به همه نصیحت کنند که از این امور، که باعث وهن این مراسم بزرگ می‌شود و موجب ناراحتی حضرت بقیة الله عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌گردد، پرهیز کنند.

غلو

سؤال ۹۵. آیا انعکاس بیش از حدّ مظلومیت امام حسین علیه‌السلام

و یارانش صحیح است؟

جواب: به یقین قربانگاه عاشورا یک صحنه غم‌انگیز و گریه‌خیز بود؛ ولی هرگز نباید روح حماسی آن را در کنار بیان مظلومیت آن

بزرگواران فراموش کرد. بلکه شاعران باید ضمن اشعار سوگواری جنبه‌های حماسی عاشورا را به نظم کشند، همان‌گونه که در قرون اخیر توجّه شایانی به آن امر شده است و خطبا و مدّاحان به آن اهمیّت می‌دهند.

سؤال ۹۶. اخیراً در بعضی مجامع و هیئت‌های مذهبی تهران اشعاری سروده و خوانده می‌شود که در ضمن آن، لفظ جلاله «الله» را به ذوات مقدّسه معصومین و مانند آن بزرگواران نسبت می‌دهند. مثلاً گفته می‌شود من علی اللّهی ام، یا من حسین اللّهی ام و یا زینب اللّهی ام. آیا بیان این گونه اشعار، جواز شرعی دارد؟

جواب: این تعبیرات مناسب افراد معتقد به مکتب معصومین علیهم‌السلام نیست و لازم است به این اشخاص تذکّر داده شود و آنها را از این کار نهی کرد. و برای بزرگداشت مقام آن بزرگواران راههای خوب و سنجیده و معقول وجود دارد که نیازی به این حرف‌ها ندارد.

زبان حال

سؤال ۹۷. بسیاری از اشعار، مربوط به مراثنی شهدای کربلا ۷۲

و ائمّه هدی علیهم‌السلام جنبه زبان حال دارد، آیا این کار مجاز است؟
جواب: منظور از زبان حال آن است که حالت آن بزرگواران

چنین تعبیراتی را اقتضا می‌کند و این کار به دو شرط جایز است:
نخست اینکه، واقعاً این سخنان مناسب چنان حالتی باشد،
و دیگر اینکه، معلوم باشد که زبان حال است نه زبان قال.

بیان خواب

سؤال ۹۸. بعضی از خطبا اصرار دارند که در منابر خود از خواب‌های مختلفی که درباره مسائل مربوط به عزاداری یا غیر آن است بهره بگیرند، آیا این کار درست است؟
جواب: گرچه گاهی خواب‌ها پرده از روی مسائل مهمی برمی‌دارد؛ ولی با توجه به اینکه خواب، شرعاً حجت نیست نباید در منابر، زیاد روی آن تکیه کرد.

عزاداری بانوان

سؤال ۹۹. در برخی مجالس، به هنگام عزاداری که به شکل سینه‌زنی یا زنجیرزنی است، پرده‌ای که حائل بین آقایان و خانم‌ها است به اصرار خانم‌ها و فقط جهت تماشای هیئت زنجیرزن و سینه‌زن برداشته می‌شود؛ در حالی که فاصله آقایان و خانم‌ها اندک است، و عده‌ای از آقایان که سینه و زنجیر نمی‌زنند نیز در معرض دید خانم‌ها قرار دارند. آیا این نحوه عزاداری صحیح است؟

جواب: هرگاه سینه زن‌ها برای سینه زدن برهنه نشوند، و مشکل دیگری ایجاد نشود، مانعی ندارد.

سؤال ۱۰۰. حرکت زنان با وضع نامناسب به دنبال هیأت‌های عزاداری، که موجب بروز گناهان و آلودگی‌هایی می‌شود، چه صورتی دارد؟

جواب: عزاداری خامس آل عباس علیهم‌السلام و سایر معصومین علیهم‌السلام از افضل قربات است؛ ولی مردان و زنان باید طوری رفتار کنند که

آمیخته با خلاف شرع نشود.

سؤال ۱۰۱. نظر شما در مورد حضور خواهران با رعایت حجاب کامل در پشت دسته‌های عزاداری در کوچه و خیابان چیست؟ آیا این حضور برای تعظیم شعائر اسلامی جایز است؟
جواب: در فرض سؤال، اشکال ندارد.

سؤال ۱۰۲. آیا ورود مدّاح مرد در بین عزداران خانم اشکال دارد یا خیر؟ هم‌نوایی خانم‌ها در این جمع چه حکمی دارد؟
جواب: مدّاح مرد اگر رعایت جهات شرعی را نماید (در گوینده و مستمع) مانعی ندارد؛ ولی هم‌نوایی با او اشکال دارد.

سؤال ۱۰۳. شغل بعضی از خانم‌ها ذکر توسّل به اهل بیت علیهم‌السلام در مجالس زنانه است. گاهی از اوقات به هنگامی که مشغول روضه‌خوانی هستند مردان و یا بچه‌هایی که خوب و بد را می‌فهمند وارد حیاط آن خانه می‌شوند و صدای این خانم را می‌شنوند. حکم این قبیل روضه‌خوانی‌ها چیست؟
جواب: در این مورد که نوشته‌اید، صدای خود را آهسته‌تر کند و یا بدون تکیه به صوت بخواند.

سؤال ۱۰۴. در هیئت‌های عزاداری، خانم‌ها سینه زنی می‌کنند. بعضی از آنها در محیط مربوط به خانمها روسری‌های خود را درآورده و موهای خود را پریشان می‌کنند. آیا این کارها اشکال شرعی دارد؟

جواب: در مجالس مخصوص به خودشان اشکالی ندارد
مشروط به آنکه آسیبی به بدن نرسانند.

سؤال ۱۰۵. پختن غذای نذری توسط بانوانی که عادت ماهیانه
هستند اشکال دارد؟

جواب: اشکال ندارد، مگر اینکه در مسجد باشد.

ادعیه و زیارات

زیارت عاشورا

سؤال ۱۰۶. آیا قسمت‌های لعن زیارت عاشورا دارای سند معتبری است؟

جواب: زیارت عاشورا به صورت کنونی در کتب معتبره نوشته شده است.

سؤال ۱۰۷. اگر در زیارت عاشورا به جای اینکه صد بار ذکر مخصوص را بگوییم یکبار تکرار کنیم اشکال دارد؟
جواب: می‌توانید به قصد رجاء یکبار بگویید.

سؤال ۱۰۸. آیا صحیح است که می‌گویند معظّم له فرموده‌اند: لعن زیارت عاشورا باید حذف شود و یا اینکه خواندنش اشکال دارد؟

جواب: این حرف، کذب محض است. نظر ما را در کتاب مفاتیح نوین^۱ مطالعه فرمایید.

۱. مفاتیح نوین، فصل پنجم، سند و متن زیارت عاشورا.

سؤال ۱۰۹. هنگام خواندن زیارت عاشورا در روزهایی به غیر از عاشورا، در قسمت‌هایی که مثلاً می‌گوید «در این روز عاشورا (هذا اليوم)»، ما نیز همین‌گونه بخوانیم، یا مثلاً «در آن روز (ان یوم)» بگوییم؟ آیا تطابق روز و شب نیز لازم است مثل این که به جای «ان هذا اليوم»، «ان هذا الليل» گفته شود؟

جواب: زیارت و دعا را آن چنان که وارد شده به قصد رجا بخوانید.

سؤال ۱۱۰. در کتاب مفاتیح نوین در قسمت زیارت عاشورا آنچه که داخل پرانتز و پاورقی ذکر شده است، نمی‌دانم کدام درست است. مثلاً نمی‌دانم «طلب ثاری مع امام هدی» یا «طلب ثارکم مع امام مهدی» را بگوییم چگونه بخوانم؟

جواب: در اینجا می‌توانید اساس را همان متن اصلی قرار دهید و اگر احتیاط کنید پاورقی را هم بخوانید بهتر است.

سؤال ۱۱۱. برای سجده آخر زیارت عاشورا اگر مهر وجود نداشت بر چه چیزی می‌توان سجده کرد؟ آیا از نگین انگشتری عقیق در چنین مواردی می‌توان استفاده کرد؟

جواب: سجده بر زمین و آنچه از زمین می‌روید (غیر خوراکی) صحیح است؛ و بر تمام سنگ‌های معدنی از جمله عقیق می‌توان سجده کرد.

سؤال ۱۱۲. منظور از «السلام علی علی بن الحسین» در

سلام‌های انتهای زیارت عاشورا، امام سجاد علیه السلام است یا حضرت علی اکبر علیه السلام؟ چرا؟

جواب: بنابر قول صحیح، منظور حضرت علی اکبر علیه السلام است که جزء شهدای کربلا می‌باشد.

سؤال ۱۱۳. آیا حتماً باید دعای بعد از زیارت عاشورا، که به دعای صفوان (دعای علقمه) معروف گشته را بخوانیم؛ یا در اصل، زیارت عاشورا بدون این دعا وارد شده است؟

جواب: این دعا یک دعای مستقل است.

سؤال ۱۱۴. زنانی که عادت ماهیانه هستند آیا می‌توانند زیارت عاشورا و دیگر ادعیه را بخوانند و سجده زیارت عاشورا را به جا آورند؟

جواب: اشکال ندارد؛ کافی است از محرماتی که نسبت به آنان در رساله توضیح المسائل آورده‌ایم، اجتناب کنند.^۱ از جمله نمی‌توانند آیات سجده واجب قرآن را بخوانند.

زیارت ناحیه مقدسه

سؤال ۱۱۵. نظر شما در مورد زیارت ناحیه مقدسه از جهت سند و دلالت چیست؟

جواب: بعضی از اسناد زیارت ناحیه معتبر است و لذا می‌توان

۱. باب غسل، احکام زن حائض، مسئله ۴۳۸، رساله توضیح المسائل.

آن را قرائت کرد. ولی دو جمله از آن را نخواند. جمله‌ای که می‌گوید «اهل بیت با سرهای برهنه روز عاشورا بیرون آمدند» و جمله‌ای که می‌گوید «بدن شهدای کربلا را درندگان بیابان خوردند».

ذکر مصیبت در اثنای دعا

سؤال ۱۱۶. آیا صحبت کردن و خواندن مصیبت اهل بیت (علیهم‌السلام)، بین ادعیه جایز است؟
جواب: بهتر است ادعیه را به همان صورت وارده بخوانید و قبل یا بعدش ذکر مصیبت شود.

کار در هنگام دعا

سؤال ۱۱۷. لطفاً به دو سؤال زیر پاسخ فرماید:
(الف) گوش دادن به دعای کمیل و ندبه و عهد و زیارت عاشورا در درون ماشین چه حکمی دارد؟
(ب) وقتی درون ماشین هستم و زیارت عاشورا را گوش می‌دهم، یا در خیابان به جایی می‌رسم که زیارت عاشورا را می‌خواند، به قسمت سجده زیارت که می‌رسد چه کار کنم؟
جواب: سجده زیارت عاشورا واجب نیست؛ کافی است با یک انگشت، اشاره‌ای کنید. و خواندن یا شنیدن آن و دعا‌های دیگر درون ماشین مانعی ندارد.

خرافات در عزاداری

پرهیز از خرافات

سؤال ۱۱۸. در شرایطی که دشمنان اسلام سعی در منزوی کردن مسلمانان دارند و با حیلله‌هایی می‌خواهند اسلام را خرافی و مسلمانان را بی‌منطق معرفی کنند، انجام برخی اعمال که در متن دین وجود نداشته و در بعضی مناطق، عده‌ای در تظاهر به اسلام و تعظیم شعائر، مرتکب آن می‌شوند که احیاناً موجبات وهن شیعه و عزاداری را فراهم آورده است، چه حکمی دارد؟

جواب: لازم است در این شرایط و اوضاع، پیروان اهل بیت علیهم‌السلام و عاشقان مکتب حسینی از هر کاری که موجب وهن این مراسم می‌شود پرهیزند و به جای آن به سراغ مراسمی بروند که عظمت اهداف حسینی را بیش از پیش آشکار می‌سازد و اگر جمعی از بزرگان فقهای پیشین رحمته‌م‌الله در عصر و زمان خود، بعضی از این کارها را به دلایلی اجازه فرموده‌اند، هرگاه در عصر و زمان ما بودند مسلماً نظر دیگری داشتند. خداوند همه ما را از پیروان مکتب آن بزرگوار و جان نثاران او قرار دهد.

سؤال ۱۱۹. در محلّ ما سنتی است که مردم به آن اعتقاد راسخ دارند، مسأله بدین صورت است که: روز تاسوعا و عاشورا عَلمی که در تمام مناطق مرسوم است در دست افراد خاصی می‌دهند که آن فرد با حرکت‌های مخصوص و حتی گاه با حمله‌ور شدن به زنان و مردان و ترساندن بچه‌ها، به تعبیر مردم عَلم را جوش می‌آورند و آن را نسبت به امام حسین (علیه السلام) می‌دهند، مردم دور آن جمع می‌شوند و می‌گویند عَلم، فرد را دنبال خود می‌برد. وقتی عَلم بعضی از افراد را زخمی می‌کند به معنای آن است که آن فرد، انسان بدی است و با دیده تردید به عَلم نگاه کرده است. متأسفانه عَلم در دست افراد معلوم‌الحالی جوش می‌آید و گاه افراد متدین و وجیه را زخمی می‌کند. نظر شما در این مورد چیست؟

جواب: عزاداری حضرت خامس آل عباس (علیه السلام) از موجبات مهم تقویت دین است، ولی نباید آن را به این‌گونه کارهای نادرست آلوده کرد که موجب اذیت و آزار عزاداران و هتک حرمت افراد آبرومند شود.

سؤال ۱۲۰. در این محل، روز هفتم محرم مراسمی به شکل نقّاشی و حنا بستن بر بدن به‌ویژه بر دست و پا، به نام حضرت قاسم (علیه السلام) اجرا می‌شود؛ آیا این مراسم صحیح است؟

جواب: از این‌گونه امور در عزاداری سیدالشهدا (علیه السلام) اجتناب کنید.

سؤال ۱۲۱. نظر جناب عالی در مورد مراسم طشت گذاری که پیش از فرارسیدن محرم الحرام در بسیاری از مناطق آذری زبان ایران منعقد می شود، چیست؟

جواب: این کار بدعت است، از آن پرهیزید.

سؤال ۱۲۲. در بعضی از نقاط کشور، درخت هایی از قبیل درخت گز و انگور مشاهده می شود، که عده ای از عوام نخ هایی به آنها گره می زنند، و اعتقاد به تقدس، یا شفا گرفتن، یا روا شدن حاجت، و بعضاً شفاعت توسط آن درختان دارند! و می گویند: «در صورت سست اعتقادی و شک نسبت به درخت، حادثه ناگواری برای شخص پیش می آید!» عده ای درختان مزبور را متعلق به امام علی علیه السلام، یا حضرت ابوالفضل علیه السلام، یا دیگر اولیای الهی دانسته، و می گویند: «ما به این درخت ها معتقد بوده، و توسل جسته، و حاجت گرفته ایم. و کسانی که درختان مزبور را سوزانده اند، مصیبتی به آنها، یا فرزندان، یا بستگان شان رسیده، یا بیمار شده اند». خواهشمند است بفرمایید:

اولاً: عقیده به تقدس این گونه درخت ها چه حکمی دارد؟

ثانیاً: آیا گره زدن نخ، یا بستن پارچه به این درخت ها،

و گرفتن حاجت از آنها جایز است؟

ثالثاً: آیا سوزاندن، یا از بین بردن چنین درختانی به عنوان

مبارزه با خرافات، باعث گرفتاری و مصیبتی برای سوزاننده، یا

بستگان او، خواهد شد؟

جواب: این اعتقادات قطعاً از خرافات است، و حاجت خواستن از آنها نوعی شرک می باشد، و بر همه لازم است نهی از منکر کنند، و پاداش خود را از خداوند بخواهند.

تصاویر منسوب به ائمه اطهار علیهم السلام

سؤال ۱۲۳. آیا این عکس های نقاشی شده که به امام علی علیه السلام یا امام حسین علیه السلام یا ابوالفضل العباس علیه السلام و ... نسبت می دهند حقیقت دارد؟ آیا نصب آنها در خانه و مساجد و دیگر جاها اشکال دارد؟ آیا شما آنها را قبول دارید؟

جواب: این عکسها واقعیت ندارد؛ ولی چنانچه تصاویر نامناسبی نباشد، و نسبت قطعی به آن بزرگواران ندهند، اشکالی ندارد.

اموال و هزینه‌های هیئت

اموال هیئت

سؤال ۱۲۴. هیئتی است که بیست سال تأسیس شده و اکنون همان هیئت و اعضای آن به دو گروه تقسیم شده‌اند، در این مدت اعضای هیئت به اتفاق یکدیگر قرآن و بلندگو و تفسیر نمونه و اموال دیگر خریده‌اند. خواهشمند است بفرمایید اموال بین آنها تقسیم می‌شود، یا متعلق به یکی از آن دو هیئت است؟
جواب: چنانچه اموال را به عنوان هیئت قبلی خریده‌اند تمام آن تعلق به هیئت قبلی دارد.

جمع‌آوری پول

سؤال ۱۲۵. در حسینیه و مسجد جامع روستایی، هر سال شب‌های تاسوعا و عاشورای حسینی پول جمع‌آوری می‌شود. برای تشویق اهالی، از بلندگو میزان پولی اهدایی اعلام می‌شود. در سال جاری بعضی از اهالی اجازه این کار را ندادند و در نتیجه مبلغ پول جمع‌آوری شده به نصف تقلیل پیدا کرد. آیا اعلام مبلغ پول اهدایی از بلندگو جهت تشویق مردم از نظر شرعی جایز

است یا خیر؟

جواب: اعلام کردن اشکالی ندارد و باعث تشویق در کار خیر است.

سؤال ۱۲۶. تعیین سقف مبلغ پولی برای کمک افراد، جهت هزینه‌های مجالس و ساخت اماکن مقدّسه از جمله حسینیه‌ها، چه وجه شرعی دارد. آیا درست است یا خیر؟

جواب: نباید با زور یا اخذ به حیا از کسی چیزی گرفت، بلکه مردم باید با رضایت خود به این اماکن مقدّس کمک کنند.

اجرت مدّاحان

سؤال ۱۲۷. آیا ذاکر اهل بیت می‌تواند برای ذکر فضائل و مصائب اهل بیت علیهم‌السلام اجرت طی کند؟

جواب: تعیین اجرت شرعاً اشکالی ندارد؛ ولی این کار در شأن ذاکران اهل بیت علیهم‌السلام که باید مظهر تقوا و پارسایی باشند، نیست.

سؤال ۱۲۸. آیا پول دادن به مرثیه سرایانی که در لابه‌لای اشعار و سخنان خود بعضی از مصائب بی‌مدرک یا ضعیف‌السند را نقل می‌کنند و یا با غنا می‌خوانند جایز است؟ آیا نقل این‌گونه مطالب به عزاداری ضربه نمی‌زند؟

۹۶

جواب: پول را در برابر کارهای مشروع آنها بدهند و نسبت به کارهای خلاف، نهی از منکر کنند.

موقوفات و نذورات

نذر صحیح

سؤال ۱۲۹. روش نذر صحیح برای مراسم بزرگ عزاداری امام حسین علیه السلام چگونه است؟

جواب: باید نذر کنند که برای رضای خدا به مراسم حسینی، فلان کمک را می‌کنند. و نذر برای پرچم و امثال آن صحیح نیست؛ بلکه باید برای خدا و به قصد کمک به عزای صاحب پرچم یعنی امام حسین علیه السلام و یارانش باشد.

عدم توانایی بر انجام نذر

سؤال ۱۳۰. افرادی بر انجام نذر خود توانایی ندارند. آیا باید برای ادای نذر خود وام بگیرند؟ آیا تغییر نذر از محلی به محل دیگر و از غذایی به غذای دیگر و از زمانی به زمان دیگر جایز است؟

جواب: اگر توانایی ندارند، ساقط می‌شود و اگر بتوانند وام را ۹۹
براحتی ادا کنند، وام بگیرند. و تغییر نذر مطلقاً جایز نیست؛ جز در موارد ضرورت.

عملی نبودن نذر

سؤال ۱۳۱. گاه نذرهایی انجام می‌شود که قابل عمل نیست، مثلاً نذر کرده در عاشورا شربت دهد و الان زمستان است و این امر ممکن نیست، آیا تغییر آن جایز است؟
جواب: آری! می‌توان آن را مثلاً به شیر گرم و مانند آن تغییر داد.

سؤال ۱۳۲. این جانب حدود بیست سال پیش در روز عاشورا دویست نان روغنی نذر کرده بودم و سال به سال افزایش داده و الان به حدود دوهزار و چهار صد نان روغنی و یک هزار و چهار صد کمپوت میوه و اسباب بازی و لباس جهت اهدا به پرورشگاه کودکان بهزیستی و بیمارستان‌ها و خانه سالمندان در روز عاشورا رسیده است. چندین سال است به علت اینکه به بیماران ضرر می‌رسد با اعتراض پزشکان روبه‌رو شده‌ام. آیا می‌توانم معادل همان مبلغ مورد نذر، در همان روز، خرج دارو و درمان و یا خرج عمل جراحی یکی دو بیمار کنم؟

جواب: اگر برای آنها ضرر داشته باشد می‌توانید آن را تبدیل به غذای مناسب و اگر ممکن نشد تبدیل به دارو کنید؛ ولی خوب است چیز مختصری از آنچه نذر کرده‌اید در اختیار آنها بگذارید.

۱۰۰

سؤال ۱۳۳. نذر داشتم امسال محرم، مقداری آش در یک ایستگاه صلواتی خاص پخش کنم، که با صحبت با مسئول آن،

متوجّه شدم که ایستگاه امسال قادر به ادای نذر من نیست. آیا می‌توانم نذر خود را به سال بعد یا در جای دیگر و در امر دیگری صرف کنم؟

جواب: در محل مناسب دیگری نذر خود را انجام دهید.

سؤال ۱۳۴. این جانب نذر کرده‌ام که به‌طور مداوم هر سال در شب تاسوعای حسینی به مدّت ده سال که یک رأس گوسفند ذبح کنم؛ ولی امسال به علّت مشکلات مادی و عدم توانایی پرداخت بدهی‌های بانکی و عقب افتادن آنها نمی‌توانم نسبت به انجام این کار اقدام نمایم. آیا لازم است گوسفند نسیه ذبح کنم، یا پول قرض کرده و گوسفند بخرم؟ برای حل مشکل مالی چه کنم؟

جواب: در صورتی که بتوانید به آسانی بدهی را ادا کنید، قرض کنید و گرنه واجب نیست.

سؤال ۱۳۵. لطفاً به دو سؤال زیر پاسخ دهید:

الف) خانمی نذر کرده است که در روز تاسوعا و عاشورا روزه بگیرد، بعد فهمیده که روزه عاشورا، مکروه است. آیا باید به نذر خود عمل کند، یا روز دیگری را در نظر بگیرد؟

ب) اگر این خانم در روز تاسوعا یا عاشورا عادت ماهانه ۱۰۱ شد، قضا کردن روزه کافی است؟

جواب: الف) باید به نذر خود عمل کند؛ ولی در آینده از

این‌گونه نذرهای پرهیزد. و مکروه بودن روزه عاشورا به معنی این است که ثوابش کمتر است.
(ب) بعداً قضای آن را به جا آورد.

استفاده از نذرهای مشکوک

سؤال ۱۳۶. در ایامی چون دههٔ اول محرم، افراد زیادی اقدام به بخش نذری می‌نمایند. از آنجایی که ما نذر کنندگان را نمی‌شناسیم و اگر بشناسیم ممکن است اطلاعاتی در مورد نمازخوان بودن، پرداخت خمس و زکات آنها نداشته باشیم تکلیفمان در قبال این نذری‌ها چیست؟ می‌توانیم استفاده کنیم؟
جواب: تا زمانی که یقین به خلاف نداشته باشید، می‌توانید از آن نذرها استفاده کنید.

تغییر نذر

سؤال ۱۳۷. این جانب سال‌ها است که در روز عاشورا نذر عدس پلو داشتم که چند سال است به آن مرغ نیز اضافه کرده‌ام. حال می‌خواهم به جای عدس زرشک بریزم. آیا مانعی دارد؟
جواب: باید همان‌طور که نذر کرده‌اید عمل کنید.

۱۰۲

سؤال ۱۳۸. ما حدود بیست نفر در هیئت عزاداری، هر ساله برای دسته امام حسین علیه السلام گوسفند قربانی نذر کرده بودیم و هر

سال هم دسته به درب خانه‌ها می‌رفت و قربانی هرکس را جلوی خانه خودش سر می‌بریدند. ولی بنا به دلایل سردی هوا، شلوغی خیابان‌ها، دوری راه و وقت کم، تصمیم گرفتند که همه کسانی که نذری دارند هرچقدر که می‌خواهند پول بدهند تا یک عدد گوساله خریداری و به نیابت از همه جلوی مسجد ذبح شود. آیا ادای نذر گروهی، آن هم به جای گوسفند گوساله، درست است یا اشکال دارد؟

جواب: اگر صیغه نذر را خوانده‌اند باید مطابق آن عمل کنند و الا مانعی ندارد.

سؤال ۱۳۹. هر سال هم‌زمان با برپایی مجالس عزاداری در ماه‌های محرّم و صفر، سفره اطعام امام حسین علیه السلام گسترده شده و از عزاداران حسینی پذیرایی می‌گردد. با توجه به اینکه طبخ غذا به صورت یکجا در حسینیّه روستا انجام می‌گیرد مقدار قابل توجهی غذا اضافه می‌ماند و با توجه به اینکه نذورات، محدود به روزهای خاصی مثل: هفتم، هشتم، نهم و دهم محرّم می‌باشد، بعضی از اهالی روستا پیشنهاد کرده‌اند که مقداری از نذورات در روزهای دیگر مثلاً پنجشنبه و ششم یا شب‌های دیگر طبخ گردد تا از اسراف جلوگیری شود. آیا این کار جایز است؟

۱۰۳

جواب: در صورتی که عمل به نذر، در آن روز خاص باعث اسراف و تبذیر گردد می‌توان در روز دیگر که این مشکل وجود

ندارد به نذر عمل کرد.

سؤال ۱۴۰. گاه نذورات برای اطعام و مانند آن به سبب احساسات پاک مردم به قدری زیاد است که در محل مورد نذر قابل جذب نیست، چه باید کرد؟

جواب: می‌توان آنها را به محل‌های محروم که به قدر کافی وسیله ندارند برد، البته محل‌های نزدیک بهتر است و اگر آن هم ممکن نشد در زمان دیگری در ماه محرم و صفر در همان مصارف صرف کنند.

سؤال ۱۴۱. حکم اضافات نذورات نقدی و جنسی از قبیل روغن گوشت و... که بعضاً فاسد شدنی هستند، در ایام عاشورای حسینی یا دیگر ایام چیست؟

جواب: می‌توانید در مجالس دیگر مصرف کنید و اگر آنها هم نیاز ندارند آن را بفروشید و پول آن را در مجالس عزاداری آینده در همان مکان صرف کنید.

فروش نذورات

سؤال ۱۴۲. گوسفندهایی را جلوی هیئت، جهت غذای هیئت نذر می‌کنند. اغلب هیئت‌ها بخشی از گوشت را به فروش می‌رسانند و صرف نیازهای دیگر هیئت می‌کنند. با توجه به نیت نذرکنندگان، آیا اجازه چنین کاری را دارند؟

۱۰۴

جواب: در درجه اوّل باید صرف غذای هیئت و مجالس عزاداری شود. اگر واقعاً اضافی بود، می‌توانند بفروشند و صرف بقیّه نیازهای هیئت کنند.

سؤال ۱۴۳. در صورتی که مثلاً نذر برنج زیاد باشد و نذر گوشت کم، آیا می‌توان مقدار اضافی را فروخت و جنس مورد نیاز را تهیّه کرد؟
جواب: مانعی ندارد.

مصرف نذر در موارد دیگر

سؤال ۱۴۴. هیئتی اعضای بسیاری دارد. در دهه اوّل محرّم هر عضو به سهم خود مبلغی به صندوق هیئت جهت شام و عزاداری می‌پردازند و نذورات دیگری هم به صندوق واریز می‌شود. حمّام عمومی محل، نیاز مبرم به تعمیر دارد، اجازه می‌فرمایید متصدیان امر از محل درآمد هر هیئت مقداری به حمّام عمومی کمک کنند؟

جواب: از جوهی که جهت اطعام و عزاداری داده می‌شود نمی‌توان صرف حمّام کرد؛ ولی چنانچه نذوراتی باشد که جهت مطلق کارهای خیر نذر شده باشد، اشکالی ندارد.

۱۰۵

سؤال ۱۴۵. چند قطعه زمین چند سال قبل در روستا، وقف سیّدالشّهید^(علیه السلام) شده است تا اجاره آن را هر ساله دهه اوّل محرّم

در مسجد اطعام دهند. این مسجد دارای نذورات و موقوفات کمی است و به علت اینکه در دهه دوم و سوم محرم، روستا از سکنه خالی است و اطعام میسر نمی باشد مقداری از اجاره های فوق الذکر باقی مانده است. نظر به اینکه مسجد، قدیمی است و نیاز مبرم به تعمیرات اساسی دارد و فاقد سرویس بهداشتی و وضوخانه هم می باشد، آیا هیئت امناء مسجد می توانند اجاره های باقی مانده را صرف تعمیرات فوق نمایند؟

جواب: باید صرف اطعام گردد. اگر در این موقع میسر نیست، در مواقع دیگر این کار انجام شود.

سؤال ۱۴۶. در شهر زنجان مسجدی است که در ایام عزاداری امام حسین علیه السلام در مقابل دسته های عزاداری گاو و گوسفند زیادی قربانی می گردد. قسمتی از این گوشت ها صرف اطعام و قسمتی بین مردم تقسیم می شود و اضافه آن را جهت توسعه بنای مسجد و احداث درمانگاه و مانند آن، زیر نظر هیئت امناء به فروش می رسانند. آیا این عمل جایز است؟

جواب: هرگاه مردم از این جریان قبلاً باخبر باشند و با رضایت به این امور، قربانی کنند اشکالی ندارد. و اگر باخبر نیستند باید گوشت ها را صرف در مصارف عزاداری کنند.

۱۰۶

سؤال ۱۴۷. همه ساله در روز تاسوعا و عاشورا، مردم محل، گوسفندهایی را به عنوان نذر در جلوی هیئت سینه زنی

و علامت‌هایی که به نام حضرت ابوالفضل (علیه السلام) برپا می‌گردد ذبح می‌کنند و وجه آن توسط هیئت امنای حسینیّه در مرمت و گسترش آن مکان مقدّس هزینه می‌شود. آیا می‌توان پول این گوسفندهای قربانی را در مسجدی که به نام حضرت ابوالفضل (علیه السلام) در کنار جاده جهت عبادت و رفاه حال مسافران و رهگذران در حال احداث است خرج کرد، در صورتی که خود آن حسینیّه نیز احتیاج مبرم به بازسازی دارد؟

جواب: احتیاط آن است که این گوسفندان را صرف اطعام عزادارن نمایند. مگر اینکه از قراین معلوم شود که نذر کنندگان هدف دیگری داشته‌اند.

سؤال ۱۴۸. آیا با نذوراتی که به هیئات مذهبی داده می‌شود بعد از تأمین نیازهای خود هیئت، می‌توان صندوق قرض الحسنه‌ای درست کرد و به اعضای هیئت وام داد؟

جواب: چنانچه نذر خاصی باشد باید در همان راهی که نذر کننده نیّت داشته صرف شود و اگر نذر، مطلق کارهای خیر بوده، این کار اشکالی ندارد.

سؤال ۱۴۹. آیا جایز است از پولی که در ماه محرّم، برای هزینه‌های مسجد و عزاداری جمع می‌شود، جهت هیئت قرآن، کلاسهای مسجد و تخته سیاه و لوازم دیگر استفاده کرد؟

جواب: اگر برای عزاداری باشد نمی‌شود برای کار دیگری مصرف کرد؛ ولی اگر برای هزینه‌های مسجد باشد، مانعی ندارد.

استفاده شخصی از نذر

سؤال ۱۵۰. این جانب سرپرست یک هیئت زنجیرزنی هستم و در ایام محرم و صفر و ایام فاطمیّه و ماه رمضان، مراسم عزاداری در منزل شخصی خودم برگزار می‌کنم و تمامی مخارج هیئت از جمله شام و نهار و... بر عهده خودم می‌باشد. سؤال من این است که برای هیئت، مقداری نذری بیشتر در ایام دهه اول محرم آورده می‌شود (گوسفندهای قربانی) اگر مقداری از این نذری‌ها را در ایام دیگر مثلاً ۲۸ صفر یا ایام فاطمیّه یا خودمان استفاده کنیم، از نظر شرعی اشکالی ندارد؟

جواب: باید طبق نذر عمل شود و استفاده شخصی از آن جایز نیست.

سؤال ۱۵۱. من نذر کرده‌ام در مراسم عزاداری سالار شهیدان جلوی نخل، گوسفند قربانی کنم؛ ولی به تازگی متوجه شده‌ام که گوشت گوسفندان بین افراد کمی که اصطلاحاً «بابای نخل» خوانده می‌شوند و دارای تمکّن مالی نیز می‌باشند تقسیم می‌شود. نذر من چه حکمی دارد؟

جواب: چنین نذری واجب‌العمل نیست. اگر مایل باشید می‌توانید آن را صرف هیئت‌های عزاداری کنید.

فراموش کردن نذر

سؤال ۱۵۲. این جانب در سال ۸۳ نذری کردم به نیت حضرت

ابوالفضل علیه السلام در روز تاسوعا گوسفندی ذبح نمایم. در حال حاضر فراموش کرده‌ام که نذرَم برای هر تاسوعای هر سال بوده، یا برای یک مدّت زمان معیّن بطور مثال پنج ساله. تکلیفم چیست؟

جواب: آن مقدار که یقین دارید، واجب است و اضافه بر آن واجب نیست.

نذر، کفّاره روزه محسوب نمی‌شود

سؤال ۱۵۳. من هر سال روز تاسوعا غذای نذری می‌دهم. آیا این غذاها کفّاره روزه‌هایی که نگرفته‌ام محسوب می‌شود؟
جواب: خیر! نذر با کفّاره فرق دارد.

نذر اموات

سؤال ۱۵۴. شخصی نذر کرده بود که هر سال ماه محرّم حلیم بپزد. اکنون که این شخص فوت کرده، آیا ورثه او باید به نذر او وفادار بمانند؟ در صورت وفادار ماندن، می‌توانند به جای پختن حلیم، گوسفند بکشند و میان مردم تقسیم کنند؟

جواب: با فوت نذرکننده، عمل به نذر وی واجب نیست.

ایام عزاداری

ایام فاطمیّه

سؤال ۱۵۵. اگر کسی بگوید: «مصیبت‌هایی که من در طول زندگی دیده‌ام، کمتر از مصیبت‌هایی که مثلاً حضرت فاطمه علیها السلام دیده نیست؛ بلکه بیشتر است!» بنابراین دلیلی ندارد که برای آن بزرگوار به خاطر سیلی خوردن گریه کنم، پاسخش چیست؟

جواب: با توجه به مقامات والای آن بزرگواران، مصیبت‌هایی که بر آنها وارد شده بسیار مهم تر از مصائب دیگران است. آیا اگر یک فرد عادی را سیلی بزنند، یا یک عالم بسیار بزرگ متقی را، از نظر مصیبت یکسان است؟

سؤال ۱۵۶. آیا برپایی مراسم عزاداری در ایام فاطمیّه با توجه به ضرورت حفظ وحدت میان مسلمین جائز است؟

جواب: هرگاه مراسم به شکلی برگزار گردد که باعث تفرقه صفوف مسلمین نگردد مانعی ندارد. و عزاداران از شعارهای تند بر ضد اهل سنت که در این شرایط، باعث تفرقه است خودداری کنند.

سؤال ۱۵۷. نظر حضرت عالی در مورد برگزاری مراسم ایام محسنیه به صورت عمومی در سطح شهر چیست؟

جواب: توسّل به ذیل عنایت معصومین علیهم السلام و فرزندان آنها کار بسیار خوبی است؛ ولی بهتر این است که برنامه های جدیدی که در میان شیعه سابقه نداشته، ترتیب داده نشود.

محرم و صفر

سؤال ۱۵۸. محرم الحرام، به چه معناست؟

جواب: یعنی در این ماه جنگ حرام بوده است و باید آتش بس داده شود. حتّی در جنگ های مشروع.^۱

سؤال ۱۵۹. علت اینکه هریک از شب های محرم را به نام یک نفر از اصحاب امام حسین علیه السلام نام گذاری کرده اند چیست؟ چرا عمده عزاداری ها تا دهه اوّل است و بعد از آن کم رنگ می شود؟

جواب: علّت خاصّی برای چنین کاری وجود ندارد، هدف این است که تمام این بزرگواران به ترتیب، مورد توجّه قرار بگیرند. (در مورد سؤال دوم) با توجّه به اینکه مصائب اهل بیت علیهم السلام از آغاز محرم یا از روز دوم محرم که وارد کربلا شدند شروع شد و روز به روز کار را بر آنها سخت تر گرفتند، این برنامه در میان

۱. ۴ ماه از ماه های قمری (رجب، ذی القعدة، ذی الحجه و محرم) که دین اسلام هرگونه جنگ در آن را حرام شمرده است.

شیعه معمول شده است. به علاوه روایتی^۱ نقل می‌کنند که ائمه علیهم‌السلام نیز این‌گونه عمل می‌فرمودند که می‌تواند سستی برای شیعیان باشد.

سؤال ۱۶۰. چرا عزاداری در دههٔ اوّل محرّم و قبل از شهادت امام حسین و یارانشان با اهمّیت‌تر از بقیه ایّام محرّم و صفر است؟

جواب: این به خاطر آن است که مقدّمات عاشورا، از همان اوایل محرّم که امام را مجبور به فرود در کربلا کردند شروع می‌شود.

سؤال ۱۶۱. چرا برنامه‌های عزاداری از زمان به شهادت رسیدن امام حسین علیه‌السلام شروع نمی‌شود؟

جواب: با توجّه به اهمّیت فوق‌العاده شهادت حضرت سیّدالشّهادین علیه‌السلام و مصائب فوق‌العاده سنگین که بر آن حضرات و اهل بیتش وارد شد، ده روز عزاداری حضرت زود شروع می‌شود. در ضمن جلسات پیش از شهادت، محیط فکری و اجتماعی را برای شور عاشورا آماده کند.

سؤال ۱۶۲. آیا بهتر نیست در ایّام عاشورا، عید غدیر و... اعمال وارد شده در آن روز را در همان روزی انجام دهیم که آن واقعه اتفاق افتاده است؟ مثلاً اعمال عاشورا را ما در ایران روز نهم

۱. امالی شیخ صدوق، ج ۲، ص ۱۱۱؛ بحار الانوار، ج ۴۰، ص ۲۵۷.

محرم انجام دهیم؛ زیرا طبق نظر حضرت عالی که در تعیین روز
اول ماه قمری نظریه اشتراک شب را قبول ندارید، نهم محرم
ایران، مطابق دهم محرم کربلا است؟

جواب: افق ایران و کربلا تفاوت چندانی ندارد.

سؤال ۱۶۳. بعضی معتقدند حادثه کربلا در پاییز رخ داده است.

چرا ما زمان آن را تغییر می دهیم؟

جواب: ماه های اسلامی ماه های قمری است؛ یعنی بر محور
گردش ماه در برج های دوازده گانه دور می زند، نه بر محور
گردش خورشید در برج ها، و لذا زمان واقعی تاریخی آن بر
اساس ماه های قمری تعیین می شود.

سؤال ۱۶۴. می دانم عبارت «کل یوم عاشوراء وکل ارض

کربلاء» حدیث نیست؛ اما می خواستم بدانم از کیست؟

جواب: این عبارت، حدیث نیست؛ بلکه برگرفته از تاریخ امام

حسین علیه السلام است.

سؤال ۱۶۵. روزه گرفتن در تاسوعا و عاشورا چه حکمی دارد؟

جواب: روزه گرفتن در روز عاشورا کراهت دارد.

سؤال ۱۶۶. حدود بیست سال است که در روستای ما در دهه

دوم محرم، مجلس عزاداری و تعزیه خوانی به نام عاشورای دوم

برپا می شود. آیا برگزاری چنین مجلسی به نام عاشورای دوم

اشکال دارد یا خیر؟

جواب: مانعی ندارد.

سؤال ۱۶۷. در مناطق ما، در فصل تابستان، مردم گاه ده روز، و گاه ۵ روز مراسم عزاداری، برای سید الشهداء علیه السلام برگزار می‌کنند. آنها معتقدند؛ هنگامی که حادثه کربلا رخ داد تابستان بود. بدین جهت ما هر سال علاوه بر محرم الحرام، در این ایام نیز مراسم عزاداری برگزار می‌کنیم. آیا می‌توان این‌گونه مراسم را به عنوان ورود برگزار کرد؟ یا باید به عنوان رجا انجام شود؟

جواب: این مراسم را می‌توان به عنوان عزاداری مطلق، که در هر زمان و هر مکان مطلوبیت دارد انجام داد.

سؤال ۱۶۸. چرا فقط امام حسین علیه السلام اربعین دارد و برای دیگر امامان علیهم السلام اربعین نمی‌گیرند؟ آیا به خاطر آمدن اسیران است و یا علت دیگری دارد؟

جواب: علت آن نقش بسیار مهمی بود که شهادت امام حسین علیه السلام در بقاء اسلام داشت. به علاوه مصائب آن حضرت، قابل مقایسه با مصائب هیچ یک از معصومین علیهم السلام نیست.

کار و تفریح در ایام عزاداری

سؤال ۱۶۹. اینجانب به اجبار در روز عاشورا مشغول کار بودم؛ آیا پولی که دریافت کرده‌ام حلال است؟

جواب: اگر مجبور به حضور بوده‌اید اشکالی ندارد و در

روایات^۱ ما از تلاش برای کسب روزی در روز عاشورا مذمت شده است.

سؤال ۱۷۰. با توجّه به تداخل امتحانات و ماه محرم با یکدیگر، ما باید به امور درسی خویش اهمّیت بدهیم یا به مراسم ماه محرم؟

جواب: با برنامه‌ریزی منظم به هر دو امر پردازید.
سؤال ۱۷۱. خواندن درس در روزهای تاسوعا و عاشورا چه حکمی دارد؟

جواب: خوب است؛ ولی مانع شرکت در مجلس عزاداری سیدالشهدا علیه السلام نشود.

سؤال ۱۷۲. آیا انجام تفریح‌هایی همچون شنا و گردش در شهر و بازدید از اماکن تاریخی، یا انجام بازی‌های کامپیوتری با اصل عزادار بودن برای امام حسین علیه السلام منافاتی دارد و بهتر است انجام نشود؟ آیا انجام آنها سبب بی‌اثر شدن اشک‌ها و عزاداری‌های ما برای امام حسین علیه السلام می‌شود؟

جواب: آنچه نوشته‌اید اشکالی ندارد، ولی مجالس جشن و شادی نداشته باشند.

اصلاح و آرایش در ایّام عزاداری

سؤال ۱۷۳. کوتاه کردن موی سر و محاسن آقایان و آرایش صورت و کوتاه کردن موی خانم‌ها در ماه محرّم و صفر، چه حکمی دارد؟

جواب: حرام نیست.

سؤال ۱۷۴. آیا سرمه کشیدن و حنا بستن در ایّام عزاداری نیز مستحب است، یا ترک آن در این گونه ایّام بهتر می باشد؟

جواب: سرمه کشیدن مانعی ندارد؛ ولی حنا بستن چون نشانه شادی است بهتر است در ایّام عزاداری ترک شود.

سؤال ۱۷۵. آیا زیر ابرو برداشتن زن و آرایش غلیظ کردن فقط برای شوهر در ایّام محرّم به خصوص دهه اوّل جایز است؟

جواب: حرام نیست.

سؤال ۱۷۶. لطفاً به من جواب دهید که آیا «تاتو» در هفتم یا هشتم ماه محرّم حرام است؟ و آیا در کل، تاتو کردن در ماه محرّم حرام است؟

جواب: حرام نیست.

عقد و عروسی در ایّام عزاداری

سؤال ۱۷۷. از نظر شرعی و قانونی حکم ازدواج دائم و موقت در ماه‌های محرّم و صفر چیست؟

جواب: اشکالی ندارد.

سؤال ۱۷۸. آیا طلب فرزند در ماه‌های حرام چون محرم از نظر شرع ایراد دارد؟ آیا در فرزند تأثیر منفی می‌گذارد؟

جواب: اشکالی ندارد.

سؤال ۱۷۹. آیا لذت جنسی بردن از همسر در شب‌های ماه محرم یا دیگر ایام عزاداری مکروه است؟

جواب: حرام نیست؛ ولی رعایت ادب در حدّ عرف خوب است. ملاحظه اینکه در عزای نزدیکان مثل پدر و مادر و مانند آن چه رفتاری دارند.

تقارن ایام ولادت با شهادت

سؤال ۱۸۰. سالروز ولادت امام هفتم علیه السلام، مقارن با ایام سوگواری حضرت سیدالشهدا علیه السلام و یارانش می‌باشد، که جمع بین این دو در اذهان عمومی تا حدّی متناقض می‌نماید. در حالی که نسبت به میلاد حضرت زینب کبری علیه السلام که در ایام فاطمیّه و در شعاع شهادت حضرت زهرا علیه السلام قرار گرفته، این مشکل به ذهن نمی‌آید. در مقایسه این دو، نکات ذیل حائز اهمّیت است:

۱۲۰

۱. فاصله زمانی ولادت امام موسی بن جعفر علیه السلام، هفتم صفر، بنابر تنها روایت موجود، از شهادت امام حسین علیه السلام حدود ۲۶

روز می‌باشد. در حالی که میلاد حضرت زینب علیها السلام، پنجم جمادی الاولی، با شهادت حضرت فاطمه علیها السلام (سیزده جمادی الاولی) هشت روز فاصله دارد.

۲. بی‌شک مقام و مرتبت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام که هفتمین امام شیعیان است، از حضرت زینب علیها السلام که از مقام امامت برخوردار نیستند، بالاتر است. و به همین نسبت، میلادشان نیز اهمیّت بیشتری دارد.

۳. با توجّه به احادیث معتبر، بر هیچ‌کس پوشیده نیست که در جمع معصومین علیهم السلام، شأن و منزلت بانوی محشر، مرکز اتّصال نبوت به ولایت، امّ الائمه، حضرت زهرا علیها السلام نیز از فرزندش امام حسین علیه السلام والاتر است؛ ولی با کمال تعجّب محافل مذهبی در سالروز میلاد حضرت زینب علیها السلام به جشن و سرور پرداخته، لکن به زادروز آن امام همام اهتمام نورزیده، و مع الاسف بی‌توجّه از کنار آن می‌گذرند، بلکه عموم مذهبی‌ها در برخورد با مجلسی تحت عنوان بزرگداشت ولادت حضرتش، به طرح اشکال می‌پردازند. لطفاً در این راستا به دو سؤال زیر پاسخ فرمایید

الف) نظر حضرت عالی در مورد موضوع فوق چیست؟

ب) با عنایت به مقدمه طولانی بالا و موارد سه‌گانه فوق
الذّکر، آیا برپایی محفل میلاد زادروز حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام، و ذکر میلاد آن بزرگوار، و ابراز سرور

و شادی توسط محبّان آن حضرت، خلاف شرع است؟

جواب: الف) با توجّه به اینکه معمول شیعه آن است که عزاداری امام حسین علیه السلام را تا اربعین ادامه می‌دهد، و در پایان ماه صفر نیز وفات‌های متعدّدی است. به خاطر این جهات مختلف، کلّ دو ماه محرّم و صفر در عرف پیروان مکتب اهل بیت علیهم السلام به عنوان دو ماه سوگواری معروف شده است. به همین دلیل از برگزاری جشن عروسی در تمام این دو ماه اجتناب می‌کنند. از این جهت تولّد امام کاظم علیه السلام تحت الشعاع مصائب مختلف مجموع این دو ماه قرار گرفته است. در حالی که مسأله تولّد حضرت زینب علیه السلام در مقایسه با شهادت زهرا ی مرضیه علیه السلام این چنین نیست. علاوه بر این، در بعضی روایات^۱ نیز آمده که بعد از وقایع کربلا تا چهل روز آثار عزای آن حضرت در طبیعت نیز بوده است. این نکته نیز فراموش نشود که طبق بعضی روایات^۲ معروف، روز هفتم ماه صفر، روز شهادت امام حسن مجتبی علیه السلام است. به خصوص اینکه ولادت حضرت زینب علیه السلام قبل از شهادت زهرا ی مرضیه علیه السلام است.

ب) خلاف شرع نیست؛ ولی اولی آن است که حرمت اربعین (چهل روز شهادت)، مقدّم داشته شود.

۱. کامل الزیارات، ص ۱۸۳، ح ۲۵۱.

۲. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۳۴.

مجالس شادی در ایّام عزاداری

سؤال ۱۸۱. در ماه محرّم و صفر چند روز شادی کردن حرام و عزاداری واجب است؟

جواب: بهتر است دههٔ عاشورا و دههٔ اربعین به عزاداری بپردازند و در بقیه آزادند؛ هر چند متعارف میان مردم این است که مراسم جشن عقد و عروسی را در تمام محرّم و صفر به عنوان احترام ترک کنند.

فرق شادی و عزاداری

سؤال ۱۸۲. چرا نوحه و شادی برای امامان ما فرقی با هم ندارد؟ یعنی در ایّام شادی وقتی صدای مدّاح را می‌شنویم نمی‌دانیم شاد باشیم یا گریه کنیم؟

جواب: مدّاحان محترم باید بین عزا و شادی فرق بگذارند و در هر کدام مناسب همان مجلس بخوانند.

سؤال: آیا سینه زدن برای امام حسین (علیه السلام) در مراسم جشن ولادت امامان (علیهم السلام) صحیح است؟

جواب: مناسب این است که در مجالس جشن، اظهار سرور کرد و در مجلس عزا، اظهار غم.

عیدالزّهرّا (علیه السلام)

سؤال ۱۸۳. چند سالی است بعضی از هیأت‌های مذهبی توسط

بعضی از مدّاحان، نهم ربیع الاوّل را جشن مفصّلی می‌گیرند و متأسّفانه کمتر مسائل شرعی رعایت می‌شود. با توجّه به این مقدّمه، لطفاً به سوالات زیر پاسخ دهید:

الف) نظر شما راجع به این جلسات چیست؟ آیا شرکت کنیم؟

ب) آیا ائمه اطهار علیهم‌السلام هم در این ایّام جشن می‌گرفتند و مجالس شادی داشتند؟

ج) آیا حدیث «رفع القلم» نسبت به این ایّام صحیح است و افراد آزادند هر کاری را انجام دهند؟

د) با چه بیان و دلیلی می‌توان اینها را قانع کرد؟

جواب: در این جا نکاتی باید مورد توجّه قرار گیرد:

الف) تولّی دوستان اهل بیت عصمت علیهم‌السلام و تبرّی از دشمنان آنها، جزء ارکان مذهب ماست.

ب) نباید کاری کرد که شکاف در صفوف مسلمین بیفتد.

ج) نباید به نام مقدّس اهل بیت علیهم‌السلام مجالس مشتمل بر گناه تشکیل داد.

د) حدیث رفع قلم مخصوص به کودکان نابالغ و دیوانه‌ها

و حالت خواب است و معاذ الله که ائمه معصومین علیهم‌السلام اجازه

۱۳۴

ارتکاب گناه به افراد در این ایّام یا غیر این ایّام را داده باشند.

سؤال ۱۸۴. گاهی اوقات مراسمی که در عید الزّهر علیها‌السلام گرفته

می‌شود، افرادی جشن برپا می‌کنند؛ این کار چه حکمی دارد؟
جواب: لازم است از کارهایی که باعث تفرقهٔ صفوف، و ایجاد
شکاف بین مسلمانان می‌شود خودداری شود، و همهٔ مسلمین در
برابر دشمنان اسلام متحد شوند.

مقاتل و وقایع تاریخی

مقاتل معتبر

سؤال ۱۸۵. حوادث کربلا را از چه کتاب‌هایی بگیریم؟

جواب: کتاب‌های معتبر خوبی در این زمینه نوشته شده است از جمله: ارشاد مرحوم شیخ مفید، لهوف سید بن طاووس، مقتل الحسین مرحوم مقرر، منتهی الآمال مرحوم محدث قمی، و اخیراً کتاب خوبی به نام عاشورا که شامل ریشه‌های تاریخی حادثه کربلا، سپس رویدادها، و سرانجام نتایج و آثار مهم آن به وسیله دو نفر از دانشمندان حوزه علمیه زیر نظر این جانب نگاشته شده و کتاب بسیار خوبی است.

حضرت زهرا (علیها السلام)

سؤال ۱۸۶. ما شیعیان به این اعتقاد داریم که حضرت فاطمه

زهرا (علیها السلام) در ۱۸ سالگی به شهادت رسیده است. آیا سندی در ۱۲۹

کتب شیعی یا اهل سنت در این باره وجود دارد؟

جواب: در کتب شیعه سند دارد؛ ولی اهل سنت نظرشان ۲۸

سال و مانند آن است.

سؤال ۱۸۷. آیا در خانه حضرت زهرا علیها السلام را آتش زدند یا شهادت ایشان طبق گفته بعضی ها افسانه است؟
جواب: آن حضرت به مرگ طبیعی از دنیا نرفتند. اسناد این سخن را در کتاب «آتش در خانه وحی» به نقل از کتاب های اهل سنت آورده ایم.

امام حسین علیه السلام

سؤال ۱۸۸. آیا اگر امام حسین علیه السلام مجبور به بیعت نمی شد، هیچ وقت با حکومت یزید ملعون جنگ می کرد؟
جواب: در هر صورت حضرت آن حکومت را فاسد و ضد اسلام می دانست و قطعاً در مقام مخالفت برمی آمد.
سؤال ۱۸۹. می خواستم بدانم این ماجرای که بعضی ها تعریف می کنند: یزید لعنة الله علیه از قبل نسبت به امام حسین علیه السلام کینه داشته (زیرا هر دو از یک دختر خواستگاری کرده بودند) تا چه اندازه حقیقت دارد؟ و نقش این ماجرا در واقعه عاشورا چیست؟

جواب: این مطلب هیچ نقشی در ماجرای عاشورا نداشته و از تاریخ عاشورا، چنین استنباطی نمی شود.

سؤال ۱۹۰. چرا امام حسین علیه السلام حج خود را ناتمام گذاشت

و به سوی کوفه حرکت کرد؟ آیا این برداشت می‌تواند صحیح باشد که آن حضرت با این کار می‌خواست بفهماند که حج در در سایه حکومت یزید ارزشی ندارد، باید طاغوت را از بین برد سپس به ادای فرایضی همچون حج و نماز و ... پرداخت؟

جواب: معروف این است که عوامل یزید تصمیم داشتند در مراسم حج آن حضرت را شهید کنند و چون احترام خانه خدا از بین می‌رفت امام حسین علیه السلام این گونه عمل کردند.

سؤال ۱۹۱. امام علیه السلام قبل از اینکه به حرّ برسند ظاهراً و باطناً از پیمان شکنی مردم کوفه آگاه شده بودند. چرا همان موقع برنگشتند و وقتی که به حرّ و بعد از آن به ابن زیاد رسیدند این پیشنهاد را دادند که اگر مردم از دعوتشان بازگشتند من هم باز می‌گردم که با ممانعت آن دو روبه‌رو شوند؟

جواب: تصمیم جدی امام علیه السلام مطابق آنچه در تواریخ آمده ادامه راه و مبارزه با حکومت یزید بود. هر چند در این راه شهید شدند و شهادت ایشان اثر خود را گذاشت و اما اینکه امام علیه السلام فرمود، من بازگشت به مدینه کنم، نوعی اتمام حجت بود.

سؤال ۱۹۲. چند وقت پیش در یکی از شبکه‌های تلویزیونی در

مورد نماز خواندن امام حسین علیه السلام روی اسب در حال جنگ صحبت می‌کردند. آیا این مطلب از نظر تاریخی صحیح است؟

جواب: بعید نیست نماز عصر را روی مرکب خوانده باشند؛

و در مقام ضرورت، این کار جایز است.

سؤال ۱۹۳. در بعضی کتب و نشریات و مقالات، از تلاوت آیه نهم سوره کهف توسط سر بریده حضرت امام حسین علیه السلام یاد شده است، آیا این مطلب صحیح است؟
جواب: در کتاب‌های مربوط به حوادث کربلا^۱ این موضوع نقل شده است.

سؤال ۱۹۴. شهادت امام حسین علیه السلام با شهادت کدام پیامبر مقایسه شده است؟
جواب: در بعضی از روایات^۲، با شهادت حضرت یحیی بن زکریا علیه السلام مقایسه شده است.

سؤال ۱۹۵. مدفن سر مطهر امام حسین علیه السلام کجاست؟
جواب: طبق نقل برخی، در سوریه است.

کربلا

سؤال ۱۹۶. روز چندم عاشورا آب برای اهل بیت علیهم السلام بسته شد؟
آیا در شب عاشورا اهل بیت علیهم السلام غسل انجام داده بودند؟
جواب: مشهور آن است که در روز هفتم آب را بستند، ولی
آب به مقدار مختصر در خیمه‌ها بود، البته نه به اندازه کافی. و در ۱۳۲

۱. مقتل مرحوم مقرر، ص ۴۰۵.

۲. کامل الزیارات، ص ۴۸۶، ح ۷۴۱.

مورد غسل شب عاشورا دلیل قاطع نداریم.

سؤال ۱۹۷. در جریان کربلا چه کسی پیروز شد؟

جواب: به یقین پیروزی از آن امام حسین (علیه السلام) و یارانش بود؛ زیرا پیروزی به معنی رسیدن به هدف است و هدف امام حسین (علیه السلام) که ظاهر ساختن چهره کربیه منافقان بنی امیه و نجات اسلام از چنگال آن تفاله های عصر جاهلیت بود، حاصل شد. و مراسم باشکوه عصر ما که وسیله بسیار مؤثری برای دمیدن روح شجاعت و ایثار در برابر ظلم و بیدادگری در کالبد انسان هاست، گواه این پیروزی است.

و نباید فراموش کنیم که عامل مهم پیروزی انقلاب ما و پیروزی در جنگ تحمیلی، همین حماسه عاشورا بود، که در راهپیمایی ها و سنگرهای مجاهدان زمزمه می شد.

سؤال ۱۹۸. آیا در روز عاشورا کسانی بوده اند که وقایع را در همان روز از نزدیک بنویسند؟ اگر بوده اند چند نفر و از طرف امام حسین (علیه السلام)، یا از طرف دشمنان بودند؟

جواب: آری! واقعه نگارانی بوده اند. (در لشکر دشمن) که وقایع را یادداشت می کردند.

فطرس ملک

سؤال ۱۹۹. بحثی در هیئت مذهبی ما مبنی بر واقعیت داشتن یا

نداشتن فطرس ملک، که بال شکسته خود را به گهواره امام حسین علیه السلام مالیده، جریان دارد. آیا این داستان واقعا سند روایی یا حدیثی محکمی دارد بتوان آن را در هیئت‌ها به شکل مرثیه بخوانیم؟

جواب: شما می‌توانید به این صورت که در بعضی از کتب معروف چنین داستانی آمده، آن را در مجالس حسینی نقل کنید.

سؤال ۲۰۰. آیا قضیه شکستن سر حضرت زینب علیها السلام بر اثر اصابت به چوب محمل، حقیقت دارد؟ و آیا ایشان سرشان را به محمل زدند یا سرشان به محمل خورد؟

جواب: اصلاً محملی وجود نداشت؛ زیرا اولاً: در روایات آمده که اسیران را بر شترهای بدون جهاز سوار کردند تا ناراحتی بینند. و ثانیاً: محمل یک وسیله محترمانه است و هیچ کس آن را برای اسیر خود انتخاب نمی‌کند.

حضرت عباس علیه السلام

سؤال ۲۰۱. بعضی معتقدند: «حضرت ابوالفضل علیه السلام سه بار آب را برداشته تا بنوشد و از این کار امتناع کرد». به نظر من این مطلب صحّت ندارد؛ زیرا حضرت ابوالفضل علیه السلام همیشه به یاد پسران حضرت زهرا علیها السلام بود، و حتی یک لحظه از یاد آنها غافل نشد. نظر شما در این باره چیست؟

جواب: انسان تشنه ممکن است بی اختیار دست به زیر آب کند؛ ولی بعداً که یادش بیاید آب را نمی نوشد.

سؤال ۲۰۲. با توجه به اینکه عباسیان از دشمنان اهل بیت علیهم السلام می باشند و حضرت ابوالفضل علیه السلام با نوۀ حضرت عباس عموی پیامبر صلی الله علیه و آله ازدواج نمود، آیا فرزندان حضرت ابوالفضل علیه السلام نیز بعدها از مخالفین شدند؟ چگونه حتّی بعضی از فرزندان ائمّه علیهم السلام نیز ناخلف بودند؟ مگر از فرزندان معصومین نبودند؟

جواب: در مورد فرزندان حضرت عباس علیه السلام و همکاری آنها با بنی عباس، دلیلی در دست نیست و در میان فرزندان ائمّه علیهم السلام و حتّی پیغبران، مانند: نوح، گاه فرزند ناخلفی وجود داشته است.

حضرت قاسم علیه السلام

سؤال ۲۰۳. آیا جریان عروسی حضرت قاسم علیه السلام در کربلا صحّت دارد؟

جواب: این مطلب در روایات معتبر وارد نشده است.

حضرت رقیّه علیه السلام

سؤال ۲۰۴. آیا امام حسین علیه السلام فرزندی به نام رقیّه سه ساله داشته اند که در خرابه شام با سر مبارک مواجه شده و جان داده باشد؟ آیا این مرقد که برای ایشان می باشد، درست است؟

جواب: این روایت معروف است که حضرت چنین فرزندی داشته‌اند و در کتاب قصّه کربلا شرح آن آمده است.

حضرت علی اصغر علیه السلام

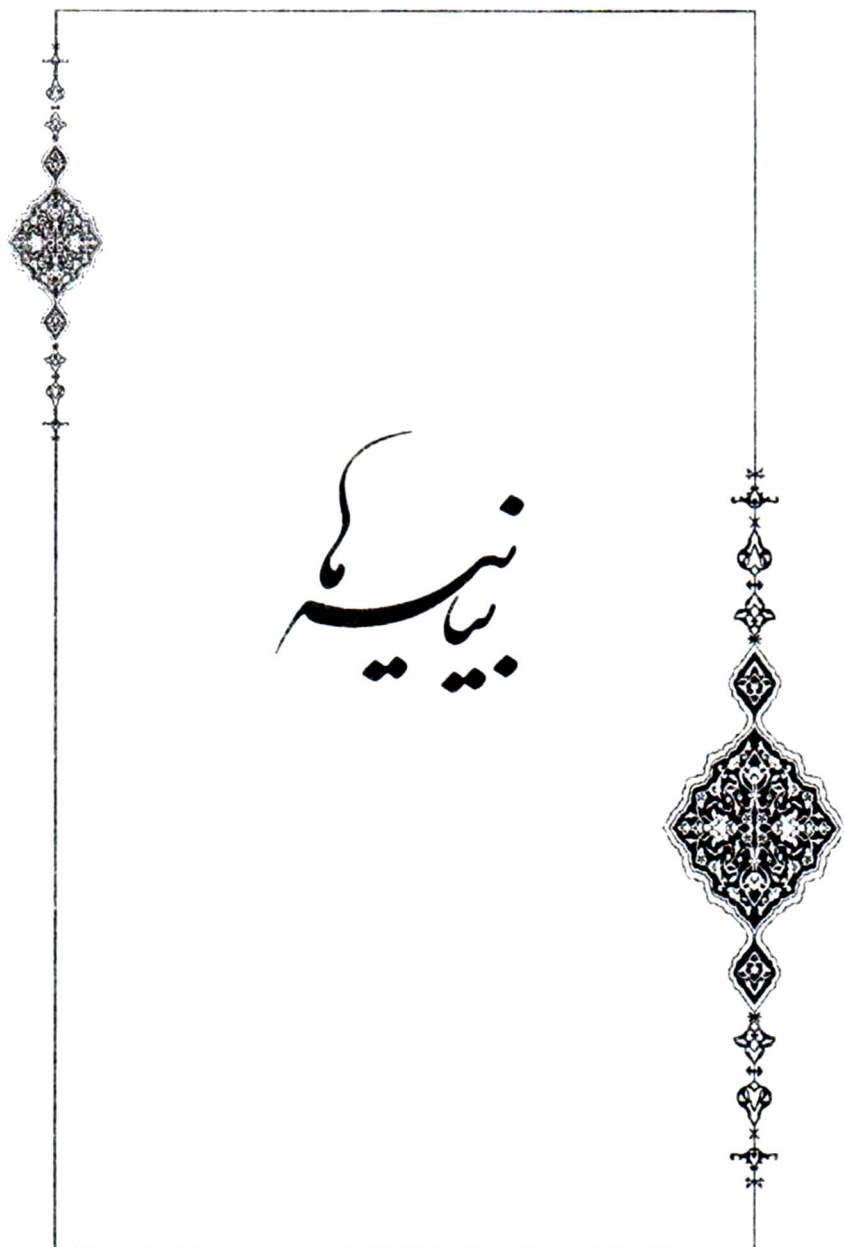
سؤال ۲۰۵. آیا طلب آب توسط امام حسین علیه السلام برای حضرت علی اصغر علیه السلام صحّت دارد؟
جواب: به حسب روایات صحّت دارد. و در واقع اتمام حجّتی با آن قوم بی‌رحم بوده است.

فرزندان مسلم

سؤال ۲۰۶. آیا فرزندان جناب مسلم در روز عاشورا شهید شدند و یا در کوفه و به دست حارث؟ چون عده‌ای معتقدند فرزندان آن حضرت در روز عاشورا شهید شده و قضیه کوفه، جعلی و از اختراعات صاحب روضة الشهداء است، نظر شما چیست؟

جواب: داستان شهادت طفلان مسلم، به دست حارث معروف است.

نیکی

خطاب به مدّاحان

بسم الله الرحمن الرحيم

برخی از توصیه‌های معظم‌له در دیدار با مدّاحان اهل بیت علیهم‌السلام در محرم‌الحرام سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۶ ه.ش به شرح زیر است:

ایشان فرمودند: مدّاحان عزیز شایسته است نکات زیر را رعایت نمایند.

۱. سخنان این عزیزان باید برگرفته از مدارک معتبر (کتاب و سنت) باشد و شأن و مقام امام حسین علیه‌السلام و شهدای والا مقام کربلا در محتوای اشعار به‌طور کامل حفظ شده و اهداف این قیام عظیم برای عموم تبیین گردد.

۲. از آنجا که مدّاحی ترکیبی از علم و هنر است، نسل‌های قدیمی، تجربیات خود را به نسل جوان منتقل کنند و با آموزش ۱۳۹ عقاید، سطح فکر و اندیشه دینی آنان را بالا ببرند.

۳. همچنین نسل جوان احترام به پیش‌کسوتان را در این

مجالس حفظ کنند.

۴. از چراغ سبز نشان دادن نسبت به گناه، به خاطر عزاداری در مجالس وعظ و مدّاحی اجتناب شود و توصیه به تقوی گردد.
۵. هر چند دین از سیاست جدا نیست، ولی غلطیدن مدّاحان در مسایل جناحی صلاح نیست.

۶. برخی قصد دارند خرافات را با واقعه عاشورا مخلوط کنند و دشمن نیز از این مسأله سوء استفاده می کند و به دین ضربه می زند. مراقبت نمایند!

۷. مراقب باشید کارهایی که بدعت آمیز است وارد مقوله عزاداری نشود.

۸. آهنگ مدّاحان محترم نباید شباهت با آهنگ های مجالس لهو و فساد داشته باشد و از سبک های نامتناسب و مبتذل در مدّاحی ها بهر اسید و دوری کنید.

۹. اجازه ندهید آلات موسیقی، آگاهانه یا ناآگاهانه در مجالس عزاداری استفاده شود.

۱۰. از روضه و مصیبت های سخت، حتّی الامکان پرهیز شود.

۱۱. از طرح کردن مسائلی که بوی غلوّ درباره ائمّه دین علیهم السلام

و سایر بزرگان می دهد، اجتناب گردد. ۱۴۰

۱۲. از مسایلی که بوی کفر می دهد اجتناب شود و حریم خدا، پیامبر و ائمّه اطهار علیهم السلام را حفظ کنید.

۱۳. تقویت نظام، رهبری و مراجع باید مدّ نظر قرار گیرد و عشق به امام زمان (عج) در همه مجالس به عنوان اساسی‌ترین مطلب، زنده نگه داشته شود.

۱۴. اجازه ندهید در مجالس عزاداری عده‌ای برهنه شوند؛ زیرا اینگونه عزاداری‌ها در سیره ائمه علیهم‌السلام روایت نشده است و بهانه دست دشمن ندهید.

۱۵. عزاداری به صورتی نباشد که آسیب جدّی به بدن برسد؛ زیرا شرعاً درست نیست.

۱۶. اجازه ندهید برخی تعبیرات موهن در عزاداری به کار برده شود.

۱۷. وعّاظ و مدّاحان محترم باید وقت نماز را رعایت نموده و در وقت نماز برنامه‌ای جز نماز نداشته باشند.

۱۸. مجالس طوری نباشد که موجب خستگی و دل‌زدگی مردم به ویژه جوانان گردد.

۱۹. مدّاحان باید مناعت طبع را رعایت کنند و مواظب باشند با رفتار و گفتار خود به دین ضربه نزنند.

۲۰. اگر برای جایی دعوت شدید هیچ‌گاه خلف وعده نکنید.

۲۱. حریم یکدیگر را در مجالس حفظ کنید.

۱۴۱

۲۲. در عزاداری زیاده‌روی نکنید.

۲۳. سعی کنید خودستایی در برنامه‌های خود نداشته باشید.

اگر تواضع کنید بزرگ می شوید.

۲۴. عمل شما باید طوری باشد که متناسب با موقعیت شما باشد. و بدانید قدم، جای پای شاعرانی چون فرزدق می گذارید و متخلّق به اخلاق حضرت امام حسین علیه السلام و یارانش باشید تا سخنان شما بر دل نشیند و به مصداق «كونوا دعاة للناس بغير السستكم»^۱ همه شنوندگان از آنها الگو گیرند.

به یقین این مراسم عظیم با شرایط فوق خاری در چشم دشمنان و سبب تقویت اسلام و مسلمین است.
موفقیت همه عزیزان را در سایه الطاف الهی و عنایات خاصّه سالار شهیدان کربلا علیه السلام مسألت داریم.

خطاب به عزاداران

بسم الله الرحمن الرحيم

محضر مبارک حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی
(مدظله)

سؤال: با اهداء سلام و تحیّت! شک نیست که عزاداری حضرت سیّدالشّهاده علیه السلام مایه افتخار همه ما شیعیان است؛ ولی بعضی درباره نحوه عزاداری، سوالاتی دارند و گروهی از دشمنان سعی دارند با پخش شایعات در میان عزاداران اختلاف بیفکنند. تقاضا می شود به طور شفاف نحوه عزاداری آن سرور آزادگان را برای ما روشن فرمایید. «ادام الله ظلکم العالی»

جمعی از مقلّدین حضرت عالی

جواب: به یقین مراسم با عظمت حسینی از افضل شعائر اسلامی است که از ائمه اهل بیت علیهم السلام به ما رسیده است و شاید هنوز زود است که ما عظمت عاشورای حسینی را درک کنیم و به عمق آن برسیم.

این مراسم در طول تاریخ، حافظ مذهب ما بوده است. پیروزی انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و پیروزی حزب الله جنوب لبنان و موفقیت بزرگ شیعیان عراق در سایه آن صورت گرفت و اگر این عاشوراها و عزاداری ها نبود امروز ایران، عراق و لبنان رنگ دیگری داشت.

جاذبه این مراسم به قدری است که امسال بزرگ ترین رقم زائران حسینی در اربعین (ده میلیون نفر زائر) در تاریخ کربلا ثبت شد، آن هم در میان آن همه خطرات.

اینجانب هنگامی که صحنه تکان دهنده حرکت زوّار را دیدم که با پای برهنه و همراه کودکان خردسال و شیرخوار به سوی آن مقصد عاشقان در حرکتند، آرزو کردم که ای کاش من هم در میان آنها بودم.

به همین دلیل دشمنان می کوشند آن را تضعیف یا کم رنگ کنند یا با خرافات بیامیزند و از عظمت آن بکاهند، که در این راستا لازم می دانم همه عزیزان را به نکات زیر توجه دهم:

۱. ما در زمانی زندگی می کنیم که بیش از هر زمان نیاز به وحدت و آرامش داریم. کشورهای اروپایی دست به دست هم داده اند که به ساحت قدس پیامبر اسلام ﷺ اهانت کنند. اسرائیل پیوسته مسلمانان فلسطین را به خاک و خون می کشد و با کمک امریکا، برای نابودی حزب الله در لبنان نقشه طرح می کند.

در عراق، همه روزه برادران و خواهران ما به وسیله وهّابیان متعصّب شهید می‌شوند و ابرقدرت‌ها برای کشور ما، تنها حکومت اسلامی شیعه در جهان، شب و روز توطئه می‌کنند. کدام عقل اجازه می‌دهد که در چنین شرایطی به شایعات دامن بزنیم و اختلاف تازه‌ای بیفکنیم و آب به آسیاب دشمن بریزیم و از مقابله با آن خطرات عظیم دور بمانیم.

۲. البتّه باید مراسم عزاداری به کوری چشم دشمنان، با شور و شکوه هرچه تمام‌تر و در اوج عظمت و هر سال بهتر از سابق برگزار شود و هر کاری که عظمت این مراسم را مخدوش کند محکوم گردد. محال است کسی شیعه باشد و خواهان عظمت این مراسم نباشد.

اما نحوه عزاداری‌ها، باید به همان صورت سنتی و بر طبق دستورات ائمه هدی علیهم‌السلام با راهنمایی علمای محترم بلاد صورت گیرد و پرچم‌های حسینی همه‌جا در اهتزاز باشد. دسته‌جات سینه‌زنی و زنجیرزنی با نظم و شکوه، در هر کوی و برزن به راه افتد؛ ولی مراقب باشند افراد ناآگاه تعبیرات کفرآمیز و آمیخته با غلو بر زبان جاری نکنند و عزاداران آسیب جدی به بدن خود نرسانند و کاری که در نظر عموم مردم موجب وهن مذهب است انجام ندهند تا بهانه به دست دشمن نیفتد و بدخواهان مأیوس گردند.

۳. سزاوار است خطبای محترم در خطابه‌های خود و مدّاحان عزیز در اشعار حماسی و شورانگیز خویش در وحدت صفوف بکوشند، و اهداف سید مظلومان و سالار شهیدان را که همان دادن آگاهی به مردم و نشر احکام قرآن، کسب عزّت، شرف، آزادی، امر به معروف و مبارزه با ظلم و فساد است روشن سازند. و چه خوب است این اهداف با شواهد تاریخی در کتب درسی مدارس و دانشگاه‌ها ثبت گردد و جوانان عزیز، مصداق زنده «عارفاً بحقّه» گردند.

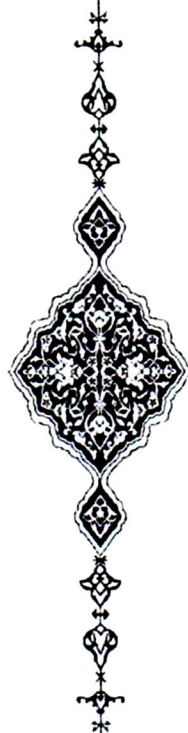
۴. اینجانب به سهم خود از تمام کسانی که در این دو ماه عزیز دسته‌جات و مجالس حسینی را از طرق مختلف گرم نگاه داشتند و در این راه زحمت‌ها کشیدند تشکّر می‌کنم و سربلندی ملّت عزیزمان را در سایه لطف خداوند و زیر لوای پرافتخار سالار شهیدان و تحت توجّهات و عنایات حضرت ولی عصر ارواحنا فداه از خداوند متعال خواهانم و از همه می‌خواهم کاری نشود که عظمت مراسم عزاداری بسیار با شکوه امسال، با دامن زدن به اختلافات، تلخ گردد و دشمنان ما شاد شوند.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ناصر مکارم شیرازی

۱۳۸۶/۱۲/۱۱

مشطّ لہ
اربع

کربلا رزمگه شیران است!

کربلا قبله ارباب دل است

آتش عشق در آن مشتعل است

کربلا مرکز فیض ازلی است

حافظ سرّ حق لم یزلی است

کربلا مهد رشادت باشد

صحنه عشق و شهادت باشد

کربلا کعبه اصحاب حق است

شام تاریک ستم را شفق است

کربلا رزمگه شیران است

پایگاه شرف و ایمان است!

کربلا مدرسه عشق و وفاست

کربلا جایگاه صدق و صفاست

کربلا نور سماوات برین

روشنی بخش زمان است و زمین

کربلا! دست من و دامن تو
آفرین بر حرم و ساکن تو
قلب از دوری تو سوزان است
دیده گریان و جگر بریان است
پای تا سر به تو من مشتاقم
در فراق حرمت بی طاقم
مرغ دل شوق صفایت دارد
قلب آهنگ لقایت دارد
آه و افسوس که این دژخیمان
راه بستند بر اهل ایمان!

دل های عاشقان همه در کربلای تو

شوری فکنده در همه عالم نوای تو
دنیا اسیر غم شد و غرق عزای تو
چشمان دوستان همه ناظر به سوی توست
دل های عاشقان همه در کربلای تو
در هر سرای شراره سودای عشق تو است
بر هر لبی کنون سخن از نینوای تو
ذرات کائنات ثناخوان لطف توست
در عمق دهر ولوله ای از ولای تو
آغوش باز کرده شهادت به محضرت
آماده گشته بادیه پر بلای تو
شرمنده گشته است شجاعت ز رزم تو
سرو روان خجل بر قد رسای تو
این فخر بس تو را به شهیدان راه حق
خواهان شود به حشر خدا خونبهای تو

در گاهواره رسم شفاعت رقم زدی
«فطرس» رهین منت و جُود و سخای تو
دادی تو آب دشمن غدار خویش را
قربان عفو و بخشش و مهر و وفای تو
دارم من این امید به درگاه ذوالجلال
گردد تمام هستی «ناصر» فدای تو